

Emin Keven

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

30.06.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

1977 yılı Mersin doğumludur. İlk ve orta öğrenimini Mersin'de tamamlamıştır. 2000 yılı Süleyman Demirel Üniv. mezun olmuş ve aynı yıl Hatay'a atanarak öğretmenlik görevine başlamıştır.

Öğrencilik yıllarında ve meslek hayatında farklı gazete ve dergilerde makaleleri ve şiirleri yayınlanmıştır. Masa tenisi, futbol, yüzme, bowling, traking, alanlarında uzmandır. Bulgur pilavını ve ısırgan otuyla yapılmış salatayı çok sever. Kitap okumayı da yemek ve su kadar sevdiğini söylemek yanlış olmaz.

"Ateş Düştüğü Yeri Yakar! "

"Ateş Düştüğü Yeri Yakar."

Galatı meşhur oldu, bu savaş, zannımca bu garabet
Savaş değil, zulmet, işgal, top yekûn felaket.
Bütün dünya seyrediyor ve buna deniyor medeniyet.
Uyanın ey insanlık bir zahmet! Kalmadı mı merhamet (!)

Savaş, kin ve nefret tohumlarıyla olmaz
Ki, buna savaş denmez.
Sevgi için olmalı; ama bu zor olanıdır
Herkesin yaptığı şey kolaydır.

Her insan elini koymalı vicdanına
Kapalı kapılar ardında değil
Ardına kadar açık
Kapıların olduğu yerde
Yapılmalı planlar.

Gelecek kanla,
Madde ve şöhretle değil
Sevgiyle muhabbetle şekillenmeli
Savunmasız, silahsız bedenlerle değil
Kalplerle olmalı yaptığınız savaş

Sevgi çiçek açmalı kalplerde
Muhabbet sokakları olmalı
Dil, din, ırk hiçbir kavram
Bu vahşeti açıklayamaz

Gazze bir masal değil, yaşanan acı bir gerçek.
Gerçekler için yazılan senaryolar daha da gerçek (!)
Bir film senaryosu gibi anlatılıyor yaşananlar.
Oyuncular yerli yerinde.
İzleyici tüm dünya
Kör, sağır, dilsiz dünya
Mangalda kül bırakmayanlar,
Buyurun gerçekleri yazın.
Gerçek başka, senaryo başka
Oyuncular habersiz, ölenler gerçek
Ateş düştüğü yeri yakar|
Yaksa keşke, tüm vicdanları,
Yaksa keşke, tüm vicdanları,

İbret almalı insanlık,
İnsafsızlık ibadet olmamalı.
Bu bir imtihan, imtiyaz değil
Fark etmeli, ettirmeli

Gazze hariç tüm dünya
"Yaş otuz beş, yolun yarısı eder."
Gazze'de yaş belli değil
Ölen çocuk, bebek, genç, kadın, ihtiyar

Seyirci olmayalım,
Bu, benim, senin, onun değil,
Herkesin derdi olmalı.
Hayat bir oyunsa;
Başkahraman sen olmalısın.
Çünkü "Sen" herkessin.
Gazze için çırpınan bir kalpsin.

Gazze bir vicdan muhasebesidir
Vicdanın sız ekini aldığı yerdir.

Yakar vicdanları bu ateş.
Dün yaktı, bugün yakıyor, yarın...
Yarın için bir şeyler yapacağız

Gazze anlatmakla bitmeyecek.
Ancak bu vahşet bitecek bir gün elbet.
Çünkü Gazze sevgidir.
Ve bu sevgi hiç bitmeyecektir.

Emin KEVEN

Emin Keven

Acı

Acı

Acı ki, ne acı!
Sivri biberden de,
Süs biberinden beter bir acı.

Çenaze var.
Ölen bir yakınım.
Ne acı?
Acı yüreklerden dudaklara bir yol çizer.
Çizilen hayatlar yolda sona erer.
Acısız bir "kebab" söyledim
Tatlı demeye şahit ister.

Emin KEVEN

Emin Keven

Anne (2)

ANNE (2)

Anne söyler misin?
Tebessümler ne renktir?

Ya merhamet?

Unutmadan sorayım, şefkat?

Dört mevsimi,
Sen anlatırsın ancak anne!

Ancak sen karşılıksız gülersin.

Sen dökersin göz yaşını ancak anne!

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Anne!

Sen, Hiç Susma Anne!

"Ah oğlum ben nerden bilem,
Hepinizin doğum tarihini.

Ramazan'ın on yedisiydi.
Harman galdırdıydık.
Baban başka bir harmana gitmişti,
Umutları da.
Komşulardan biri koştu geldi.
Adı, Saniye Gelin'di.
Öyle, güngörmüş bir kadındı.
Doktormuş, hemşireymiş... Nerde onlar!

Bir çardakta oldun.
Baban harmanda duymuş doğduğunu.
Koştu geldi, kıvrandı çardağın etrafında.
Bir oğlun oldu dediler,
Uçtu baban mutluluktan, uçtu hayalleri de.
Duyan geldi, gören hayırlı olsun,
"Allah analı babalı büyütsün" dedi.
Adıyla geldi dedik.
Ramazan olsun adı.

Deden haber göndermiş:
"Ben gelmeden koymasınlar adını."
Bir eşekle çıkageldi,
Haberden birkaç gün sonra.
Adı, benim adım olsun dedi.
O günden sonra Emin dediler sana.

Aynı sofrada, aynı tasta çorba içerdik.
Küçük bir odada, beş nüfus,
Yer, içer, uyurduk.
Rezildik oğul, karnımız zor doyardı.
Biriniz kuzu, biriniz koyun güderdi.
Küçük olan da azık taşırdı çobanlara.
En tatlı yemeğimiz, bulgur pilavıydı.
Yanında cacık ve bir baş soğan vardı.
Daha ne olsun, yeterdi bunlar bize.
Mutluyduk, bir ekmeği beş nüfus paylaşırdık.
Ayağımız yalın, göyneğimiz delikti.
Üç kuruş buldukça,
Lastik ayakkabılar alırdık.
Kırk gün kır gece gülerdik mutluluktan sonra.
Öyle büyük şeyler beklemezdik mutlu olmak için.

Mutluluk nedir anne?
Sen konuştuğunda mutluluk artıyor sanki?
Küçük bir tebessümde açan bir çiçek,
Maddenin ezildiği bir gerçek.

Anne sen hiç susma ne olur.
Anlat yaşananları.
Duysun insanlar parasızlığın mutsuzluk olmadığını.
Para, pul, yat, villa nedir ki oğul!
Hepsi angarya.
Bilene yük bilmeyene servet.

Ne olursunuz mutluluğu kirletmeyin.
Büyütmeyin gözünüzde öyle.
Ayrıntılarda, zerrelere,
Mutluluğu,
Küçük şeylerde arayın.

Ramazan'ın on yedisiydi.
Harman galdırdıydık.
Güngörmüş bir kadın vardı sadece.
Adı, Saniye Gelin'di
Sen doğmuştun.
Gününü tarihini bilmiyorum oğul.
Ama mutluyduk.
Biz hiç mutsuz olmadık oğul.

Ne olursunuz mutluluğu kirletmeyin.
Büyütmeyin gözünüzde öyle.
Ayrıntılarda, zerrelere,
Mutluluğu,
Küçük şeylerde arayın.
Ne
Olursunuz
Kirletmeyin
Mutluluğu.
Ne olursunuz!

Emin KEVEN

Emin Keven

Anne! (3)

Anne! (3)

Sevgiyi ıstırabın içinde yoğurmuştun,
Geceden sabaha,
Sabahlardan akşamlara kadar.
Uykusuz gözler...
Ufacık tebessümlerde,
Açlık, yorgunluk ne varsa unutulurdu.
Hiç bıkmadın anne!
Ağlasam da zırlasam da...

Şairlerin sevda diye anlattığı,
Merhametin her zerresi,
Sende toplanmış anne!

Saçlarına düşen aklar misali
Beyaz sevgileri anlattın anne!
Hırçın dalgaları sakinleştirip,
Sessiz şiirler okudun sahile anne!
Yavrum, canım kelimelerini içten söyledin,
Umutları hep yaklaştırdın anne!

Yokluğun içinde var olan güzellikler,
Karamsarlıkta kaybolan yarınlar,
Ellerinde sevgiyle büyüdü anne!
Kim bilir,
Kaç kez ağladın geceye sığındığın zamanlar

Bir damla tebessümü, bir denize,
Dağlar gibi öfke ve nefreti de,
Sevdaya dönüştürdün anne!

Emin KEVEN

Emin Keven

Aşk... aşk ha..

AŞK...AŞK HA!

Aşkı yaşamadan, ne anlatılır ki aşktan! ?
Gönül severse vazgeçilir mi maşuktan.
Ne zülfü ne de keman kaşı bilirdik,
Bildiğimiz tek şey "bilmediklerimiz" dedik.
Olur ya! Bir gün tutulursak maşuka
Öğreniriz ince beli de selvi boyu da.

Emin KEVEN
11.09.2002

Emin Keven

Aşkı Mecnun Gibi Yaşamak...

Aşkı Mecnun Gibi Yaşamak...

Fırtınalar kopuyorsa bir yerlerde,
Hüznü aramak düşer bize.
Sevda çılgılık atıyorsa kalplerde,
Aşkı Mecnun gibi yaşamak düşer bize.

Zaferden dönmüşse merhamet,
Orduların destanını yazmak düşer bize.
Bir garip ağlamışsa تنها bir yerde,
Vicdanın sesini dinlemek düşer bize.

Gülüyorsa insanlar öfkeden sonra hâlâ,
Güçten, kuvvetten bahsetmek düşer bize.
Her gün doğuyorsa güneş aynı yerden,
Bil ki, yaşanacak çok şey var derinden.

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Ayak sesleri

AYAK SESLERİ

Karanlık örter mi günahları?
Hiç yerde kalır mı mazlumun ahı.
Karanlık bir gecede,
Kara bir taşın üzerinde,
Bir karınca yürüse,
Görür Rabbim karıncayı,
İşitir ayak seslerini.

Rabbim gizli düşleri,
Düşünülecek şeyleri,
Eğer yapacaksan hesapsız işleri,
Bil ki, gören var seni.

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Aynı Şeyler

Aynı Şeyler

Aylardan ağustos tarih on beş,
Günlerden cumartesi.
Henüz gün batmamıştı,
Aynı şeyler bir kez daha yaşanmıştı.

Eski bir heyecanla kalktı yerinden, asker.
Saatin yıl olduğu zamanlar nasıl geçer!
Nice umutlar tükendi geçen asırlarda,
Ne yiğitler gitti, dönmedi yurduna.

Emin KEVEN

Emin Keven

Balsız Arı

Balsız Arı

Balsız arı, çöldeki serap neyse
İmansız insan da odur.
İyilik kar etmez olmayınca iman
Hiç bir olur mu inanan ve inanmayan?
Kelamımızdan maksat ifade-i imandır

Emin Keven

Başlıksız şiir

Başlıksız şiir

Konuşmak, dertleşmek eskisi gibi
Yeniden heyecanlanmak,
Maziye dönmek bazen,
Kim bilir belki de mutlu eder seni.
Unutma dostunu,
O hiç unutmadı seni.
Biz hep dostuz, kardeşiz.
Hayat acımasız be dostum!
Her şeye inat yine de gül.
Fayda gelmez, öfkeden, kinden.
Unutulmak çok kötü dostum.
Bitmez bu saçma şiir.
Şiir de değil, sadece kelime yığını
Kelimeler bir şeyler söyledi.
Ya söylenmeyenler,
Yazılmaz ki, göz yaşı,
Ayrılık dile gelmedi hiç.

Bir gün sever gibi oldun birini...
Belki de sevdin.
Nedendir bilinmez, ayrıldınız sonra.
Hayaller yarım kalmıştı,
Hayat her şeyi yaşatmıştı.
Zaman da sen de yılmadınız.
Bir pazar günüydü,
Evlendiniz, şimdi mutluydun.
Umutların yeniden canlanmıştı.
Gelecek yeniden şekillenecekti.
Bu arada okulda bitmişti.
Hem sevindin hem üzüldün.
Ayrılıkları yaşadığın için hüzünlü,
Yenilikleri yaşayacağın için de mutluydun.
Aradan geçen birkaç yıl...
Çocuğun oldu, yeni dostların oldu.
Eskiler unutuldu mu bilmem!
Lakin uzaklardaydın, duyulmuyordu sesin.

Hiçbir şey yapmak istememiştin bir gün,
Hatta, Ben niye yaşıyorum ki,
Hep hüznü mü avutacağım ben,
Acılara dayanacak gücün kalmamıştı sanki
Ama yine de yaşamalıyım der gibiydin
Babandan memnun değildin.
Nasıl memnun olabilirdin ki?
Bir gün olsun ilgilenmedi seninle.
En azından sen böyle söylüyordun.
Kızım bir derdin var mı demedi.
Kızı, bağıırıp çağırdı,
Ne sevdi ne de güldü yüzünüze.
Yine de babandı o senin.

Onun da vardır sevilecek bir yanı.
Neşeli insandı, güldürürdü bazen
Yoksa öyle değil miydi?
Bence öyleydi. Beni güldürmüştü.
Zaman zaman ağlamak istedin
Doyasıya göz yaşı dökmek,
Birilerine olabildiğince açılmak istedin,
Açılmadın hep içine attın.
Kim bilir belki bazen sessizce,
Ağladın hem de hıçkıra hıçkıra...

Bitmez be kardeşim bu şiir!
Şükran teyze, babaanne
Neccez çari şekliyle söylenen o saf sözler,
Hep kulağымda.

Yaşananların acısını çıkarma birilerinden
Hele Sami Abide hiç çıkarma
O her zaman anlayışla karşıladı seni.
Bitiriyorum bu şiiri,
Biterken bir şiir daha

Çok uzaklardasın arkadaşım,
Geçmiş her an hatırlatırsın.
Güzel günler yaşamıştık.
Dostluk bir hayal değildi,
Yaşananlar hayatın kendisiydi.
Gelecekte yine dost olacaktık,
Sımsıkı hayata sarılacaktık.
Yılmadan, bıkmadan çalışacaktık.

Hani yağmur yağmıştı bir akşamüstü.
Sınava geç kalmıştık.
Ellerim titriyordu,
Sen de üşüyordun.
Sınavdan sonra mutluyduk,
İstedığımız, beklediğimiz sorulardı.
Sonuç açıklandığı gün,
Çocuk olmuştuk

Emin Keven

Batılı gibi Görünen Doğulu

Batılı Gibi Görünen Doğulu

Anadolu'nun dolu dopdolu bir insanı vardı,
Batı'yı taklit etmeden önce.
O dopdolu insanın torunları Batılı oldu.

İlk önce önemsemediler bu hali,
Batının cafcaflı hali büyüledi onları.
Sonra içlerine aldılar yarım ağızla,
Aldık içimize benzettik kendimize diye
Gizlice bayram yaptılar ışıklı köşelerde.

Doğulu birini nasıl da bu hale getirdik!
Biz de inanamadık dediler.
Yıkılmaz bunlar başka türlü dediler,
Kaybettirdikçe Doğulu değerleri
Soydukça, kimliksiz bıraktıkça bunları
Daha yaşarken öldürürüz onları dediler.

Emin Keven

Ben Sizin Yaşınızda

Ben Sizin Yaşınızda

Babama...

Tarlada çift sürerdim hiç durmadan,
Siz acıyorsunuz bir kürek toprak atmaktan.

Sabah namazından önce kaldırırdı babam,
Kalk oğul, ekmek pişecek ocakta,
Durma öyle...
Beş boğaza bakılacak erkenden.

Harman kalkacak, odun gelecek...
Yanacak ocak, pişecek yemek
Hadi öyle bakma oğul!

.....
Emin KEVEN
1998

Emin Keven

Beş para etmedi duygular

BEŞ PARA ETMEDİ DUYGULAR
Ağıtlar söyleniyordu Doğuda.
Batının kültüründe kaybolan bir oğul için.
Doğu değişmemiştir; değiştirdi Batı.
Ne varsa mânada aramıştı,
Maddeye döndürdü Batı.

Batı, adını medeniyet(!) koydu;
Oysa hiç bir şey medeniyeti anlatmıyordu.
Aşk bile mahcup olmuştu.
Batı'nın baş döndüren güzelliğinde (!)
Oysa aşk çöllere sürüklemişti Mecnun'u.

Duygular beş para etmedi,
Güldüler geçtiler sadece.
Para eden kan ve silahtı.
Yıktilar, yaktılar ne varsa
En kötüsü de bu ya!
Ve buna medeniyet dediler
İnsan hakları dediler...
Daha ne demediler ki,
.....

Emin KEVEN
10.09.2002

Emin Keven

Bir kez yaşamak ölümü

BİR KEZ YAŞAMAK ÖLÜMÜ

Karamsarlığı bin kere yazmaktır,
Bir kez ölümü yaşamak.

Açmayan, açıp da solan çiçekleri,
Sevgiyle sulamaktır yaşam.
Şekerin çayda eridiği gibi
Erimektir, ıstırapın içinde ömür.
Geçmiş, geleceğe sevdalı; lakin
Umutlar

Emin Keven

Bir Ömür Böyle Geçti-Babama...

Bir Ömür Böyle Geçti

Babama...

Ne yağmurlar, ne rüzgârlar...
Geçti ömür.
Bitmedi çile, yoruldun yine.
Gün batıyor, otur pencerenin önüne.
Saçlara ak düştü, dişler çürüdü.
Ne günler yaşandı.
Beş çocuk büyüdü
Onlar da büyüttü beş çocuk.
Çalıştıkça işler çoğaldı sanki!
Ne iş bitti, ne de sorun.
Bir çift çizme lazım oğul,
Bağ, bahçe susuz kaldı, sulanacak oğul..

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Bir şekere değişti

BİR ŞEKERE DEęİŐTİ...

İlk gün çekingen tavırlarla yaklaşırsınız,
Öğretmenim demekten utanırsınız.
Koşar, oynar glersiniz mutluluktan.
Bazen bir Şekere, geleceği değişirsiniz.
Alınmayan bir oyuncak için,
İçin için ağlarsınız bazen.
Elde edince dünyalar sizin olur.
Uarsınız neşeden, dönersiniz divaneye.
Siz sevileceksiniz, bu sizin hakkınız.
Unutmayın insanlar sizinle mutlu olacaklar.
O karşılıksız glşleriniz yok mu!
Hiçbir Şeye değişilmez, o gül renkli tebessümler.
Savunmasız, sevgi dolu ocuklar,
Sizlerle gülecek insanlar.

Hiç uurtmam olmadı ocukken,
Bisikletin hayalini bile kuramadım.
Lakin bunlara sahip olmuş bir ocuğun,
Dünyaya değişilmez mutluluğunu gördüm.

Emin KEVEN
18.09.2002

Emin Keven

Bitmeyen Şiir

Bitmeyen Şiir

Sen yazmakla bitmezsin anne!
Suni sevgilerin, yapmacık gülüşlerin,
Seviyorum kelimesinin komikliği,
Seninle yok oluyor anne!

Maskesiz insan bulmak çok zor,
Güvenmek her şeyi paylaşmak..
Kiminle anne, kiminle? !

Karamsarlık adına yazmıyorum.
Göz yaşı dökmek, duygulara sığınmak
Ağlamak, sızlanmak istemiyorum anne!

Kar beyazlağında bir gülüş,
Bir çiçeğin saf kokusu
Masum bir çocuğun tebessümü,
Tebessüme gizlenen bir gerçek
Gerçeklerle kaybolan hayaller.
Sen bitmezsin anne,
Seni anlatmak zor iş anne!

Emin KEVEN

Emin Keven

Bizim Eller- Yaylalar

Bizim Eller- Yaylalar

Eşekler önde, üstünde yük
Koyunlar peşinde, çoban arkada
Dağlar soframız, kârlar suyumuz

Bir baş soğan, yanında koyunlardan çökelek
Yolar ezberindedir, sürü gider gelir gider gelir

Kuzular eşeksirtında heybede gider
Yorulunca bir pınar akar dağlardan midelere gürül gürül

Bir tavşan öğle uykusunda, kuzular meleşir acıkınca
Analar ot peşinde koşar durur ve karın doyurur

Emin Keven

Boş Ver Be Abi!

Boş ver be abi!

Olur, be abi!
Dediğin olsun.
Alıp başımızı gidelim.
Gidelim de kime dilenelim.

Boş ver, gülüp geçelim halimize.
Halimiz düşünsün
Günün, güneşe;
Kurdun, kuzuya
Yastığın başa olan ihtiyacını.

Abi sen boşver bunları.
Duyma, görme, bilme
Bir şeyleri de sorma abi.

Boşver abi, faturayı,
Dert etme sen.
Elbet ödenir bir gün.
Ödenir be abi.

Emin KEVEN

Emin Keven

Bu Da Bizim Haberler

Bu Da Bizim Haberler

Bir kedinin dişi kırılmış
Atlarken duvardan.

Bir hamal parasını alamamış.
Bir çocuğun kalemi kaybolmuş silgisi de
Bir karınca yol değiştirmiş korkudan.

Bir bardak süt içti diye
Kedi dişini kırmış bir insan yüzünden.

Hamal az çalıştı diye
İnsafsız zenginden alamamış parasını

Babası hamal olan çocuk
Kaybetmiş kalemi de silgiyi de

Ve bir karınca
Tekerin altında ölünce kardeşi
Yolunu değiştirmiş korkudan.

Emin KEVEN

Emin Keven

Canım Türkiye'm

Dünyanın en güzel yerine konmuşuz kuş misali
Sen ben yok biz varız hep biz olmalıyız
Musibet gelmeden ders almalıyız

Üç günlük dünya için değer mi hiç?
Yunus ne güzel söylemiş:
Mal da yalan mülk de yalan
Sevgiyle yoğurduk şefkatle büyüttük
Vatan sevdamız Kuran rehberimiz oldu
Toprak için bedel ödedik
Yine öder yine bir oluruz

Emin Keven

Cek Ve Maria (!)

Kepek Sorunu Ya Da

Cek Ve Maria (!)

Şekil batı, muhteva boş teneke
Ne geleneği ne de töreyi,
Bilmez olduk tarihimizi de.
Batılı gibi, giyinip süslenmeyi.
Taklit ederken unuttuk medeniyeti.

Sahiden medeniyet neydi(!)
Pembe dizileri kendi geçmişinden,
Hem daha iyi,
Hem daha içten tanıyabilmek miydi!
Batının şekil olan tarafını geçemeyince
Sayarız hep aynı yerde.
Çağdaş olalım diye,
Koyduk oğlumuz bir isim
CEK!
Olur mu sadece bununla batılı (!)
Hatırı kırılmasın kızımızın,
Olsun onunki de MARİA

Unuttuk şan şöhret dolu mazimizi,
Rezil ettik
Geleceğimizi, gelenek ve göreneğimizi.
Okuyalım okutalım dedikçe,
Kitaptan, ilimden uzaklaştık nedense!

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Cep Telefonu

Cep Telefonu

Her şey onda:

Yapacağımız şaka da arayacağımız numara da
Yemek tarifi de, yol haritası da onda.

Atın cep telefonlarını bir günlüğüne hayatınızdan
Ne kalır geriye?

Yoksa kendinizi kuş gibi hafif mi hissedersiniz?
Yok yok ben asla yapamam, diyenlerden misiniz?

Bütün işimiz, kişiliğimiz telefonlarda sanki
Sen de abarttın be abi!

Bakın şöyle etrafınıza hiç konuşan var mı?
Herkes telefonuyla çok mutlu
Aslında kocaman bir yalan bu?
Kalabalıklar içindeki acınası halimiz
Konuşmaya, gülmeye güldürmeye ihtiyaç olmaz mı hiç
Bütün bunları bir makinden bekler hale gelmişiz.
Vah mı desem tüh mü desem
Her neyse akıp giden hayata engel olmak bizimkisi
Kafayı kaldırıp şöyle etrafa bakmak
Olmayan ağaçlara ve olmayan kuş sesine hasret kalmak

Neyse bunlar da vardır sizin telefonda.
Ne dersiniz?
Memleket kokusunu,
Ağacın binbir çeşidini,
Tavuğun horozun sesini,
Ve daha binlercesini...

Cep telefonları bir insan gibi
O da konuşur mu senin benim gibi
Her ne ararsan var diyenlere
Anlat be abi!
Şöyle tavşan kanı bir çay içelim!
Desek telefonlara olmaz mı(!)
Geçmişten gelecekte bahsedelim.
Bütün bunları telefonla yapalım.

Kocaman bir yalan
Kalabalıklar içindeki acınası halimiz
Konuşacak kimse kalmamış telefondan başka
Ağlamak ya da gülmek halimize...

Emin KEVEN- Mayıs 2013

Emin Keven

Çığlık Gibi Birşey

Çığlık Gibi Birşey

Vay halimize, halimizi bilmeyenlere,
Ne Batıyı ne Doğuyu,
Geleneği, göreneği, töreyi,
Türkçe'yi, İngilizce'yi bilir olduk.
Şeklin, gösterişin içinde kaybolduk.

Dede torunu, torun dedeyi,
Ne geçmişi ne geleceği,
Umutları, güzellikleri, hayalleri,
Yarınları ne de bugünleri bilir olduk.

Üç beş kelimeyle düşünmek,
Konuşmak denirse buna
Marifet olmuş bu ülkede.

Yalvarıp yakarmak, ağlamak,
Avrupa, Amerika hayranı olmak,
Marifet mi, mağlubiyet mi bilemedik.

Çağdaşlık adına soyulduk soğana çevrildik,
Geleceğin değil, bu günün derdine düştük.
Borç aldıkça sevindik, eğlendik.
Nice doğmamışlara kefen biçtik.

Mazlumunu unuttuk, zulme boyun eğdik.

Emin KEVEN

Emin Keven

Çocuk Olmak ya da Eski Bir Arkadaş

Eski olan sadece zaman aslında,
Yıllar önce bugün diye yaşanmıştı yaşadıklarımız
Şimdi geçmiş zaman diyoruz.

Koştuk, zıpladık çocukça şeyler yaptık,
İp atladık, top oynadık sonra yorulduk yemek yerken uyukladık.
Aradan yıllar geçti,
Oynasak mı yeniden, zıplayıp çocuk mu olsak.

Neden çocuk zıplar da zıplamaz büyükler?
Çocuk olur çocuk oysa iş büyükken olmaktır çocuk.

Her insanda bir çocuk gizli derler ya
Ben de diyorum ki, "Çık ordan çocuk yeter gizlendiğin! "

Çocuksa ruhun, oynamak çocukluksa çocuk olsun bütün dünya
Ne der komşu sonra
Eş dost ne der?
Bu güne kadar demişlerdir diyeceklerini, deyip
Zıplayalım hiç durmadan,
Özgürce çocuk olalım.
O eski arkadaş çocukluğumdu.
Çocukluk gizlenmesin bir yerlerde artık.

Emin KEVEN

Emin Keven

Çocuk Olmak...

Çocuk Olmak...

Karşılık beklemeden güler çocuklar.
Gülmek sevgiyi, neşeyi ifade eder.
Büyükler çoğu zaman çocuklardan öğrenir gülmeyi.
Aslında bilirler; ama hayat unutturur onlara gülmeyi.

Bir oyuncak, bir evden değerlidir.
Bir şekere hayatı değişir çocuk.
Çocuk olmak maskesiz olmaktır.
Karşılık beklemeden sevmektir.

Maske ve gülmek...
Yok yok... böyle bir şey olamaz.
İnsanlar gülerken doğal olmalı
Biraz çocuk olmalı.
Nefreti gülerken sunanlar,
Gülmeyi çocuklardan öğrenmeli.

Abilerim, ablalarım!
Esirgemeyin sevdiklerinizden tebessümü.
Tebessüm gül rengindedir, çocuklar da.
Gül güzeldir, gülmek gibi, su gibi, ekmek gibi.
Ne olur! Unutturmayın bize gülmeyi.
Ne olur, unutturmayın!

Hayat böyledir, gerçekleri öğrenmelisin (!)
Gülerken kin kusmalısın (!)
Hayır hayır... bunları kabul edemem.
Sığınmayın böyle yalanlara.
Kandırmayın kendinizi büyüğüz diye.
Bırakın da gülelim istediğimiz gibi.
Siz de gülebilirsiniz menfaat beklemeden.
Denemeye değer hiç düşünmeden.

Mutlu olmak için büyük şeyler beklemeyin.
Bir balon, bir oyuncak...
Küçük ayrıntılar yeter mutlu olmak için.
Bir şekere hayatı değişmek kolay değil elbet.
Sevgi, çocuk olmaktır.
Hayatı menfaatsiz yorumlamaktır.

Abilerim, ablalarım!
Esirgemeyin sevdiklerinizden tebessümü.
Tebessüm gül rengindedir, çocuklar da.
Gül güzeldir, gülmek gibi, su gibi, ekmek gibi.
Ne olur! Unutturmayın bize gülmeyi.
Ne olur, unutturmayın!

Emin KEVEN
Türkçe Öğrt.

Emin Keven

Çocukluğumuz

Çocukluğumuz

Bir şekerin gözünüzde çooook büyüdüğü zamanlardı
Top oynar, tahtadan oyuncaklar yapardık.
Tabiat cömertçe sunardı bize her türlü malzemeyi
Söğütten düdük, çam kabuğundan tekerlek yapardık.

Zaman su gibi akardı oyuncak yaparken
Akşam olmadan, imam ezan okumadan girilmezdi eve.
Akşam yemeğini yerken gözler küçülürdü
Uyku çoktan yakalamıştı bizi.
Daha bitmeden sofradakiler çoktan rüyalara dalardık.

Sadece oyuncak zamanı vardı o zamanlar.
Doyasıya oynardık sabahtan akşama.
Hiç marketten oyuncak almadık.
Almadık diye de hiç ağlamadık.

Emin KEVEN-15 Nisan

Emin Keven

Damlacık 1

DAMLACIK 1

Her sabah güneşin doğuşunu seyret
Her akşam ölüme yaklaşsın elbet.
Yetmez mi bunlar inanmak için?
İnanırsan kavuşursun, alırsın sonsuz rahmet.

Emin Keven

Damlacık 2

DAMLACIK 2

Gönülde Rabbim oldukça,
Her derdin vardır çaresi
Yoksa gönülde Rabbim,
Dünyayı verseler nice dir.

Emin Keven

Damlacık 3

DAMLACIK 3

Büyük olsa da hatalarımız, kötülüklerimiz,
Yüce Allah'tan bağışlanmayı dileriz.
Bugün anlamasak da bilmesek de bunları,
Elbet bir gün rahmetiyle algılarız.

Emin Keven

Damlacık 4

DAMLACIK 4

Gülerken kin kusanlara,
Ağlarken sıritanlara,
Yazıklar olsun yalandan sevenlere.

Emin Keven

Dedem Anlatırdı

Dedem Anlatırdı

Biz, yokluk içinde yaşadık oğul!

Ne lüks bir otomobil,
Güzel bir bakkal gördük ne de.
Tek giydiğimiz ayakkabı,
Ucuz ve sade kara lastik.

Bir çift öküz ve bir eşek,
Birkaç kazma ve kürek,
İşte sadece bunlarla çalışarak,
Çoluk çocuğa ekmek parası kazanılacak.

Yoksulduk oğul,
Bir çift elbisemiz olurdu sadece.
Yedi boğaza bakılacak, kolay mı?

Sabah ezanından önce kalkılırdı,
Sofra gün doğmadan hazırlanırdı.
Ekmek hiç eksik olmadı sofradan.
Aç kalmadık hiç, aç bırakmadı yaradan.
Sağlamdık, güçlüydük, sıhhatliydik oğul!
Ne kasırgalar, ne sıcaklar gördük.
Üşümedik, yanmadık oğul.
Hep rezildik; lakin hiç bıkmadık.
Hiç umutsuz olmadık, hep çalıştık oğul!

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Değişen Bir Şeyler Var

Değişen Bir Şeyler Var

Benim zamanımda böyle değildi.
Çocuklar çamurdan ev telden araba yapardı.

Bırakın interneti televizyon yoktu.
Doyasıya oynardık ağaçların gölgesinde,
Bayramdan bayrama elbise alırdık
Kırk gün kırk gece sevinirdik bu halimize.

Saygıda kusur etmezdik
Büyüklerimize her zaman güvenirdik.
Bütün evler bizimdi
Ve bütün kadınlar annemizdi.
İstedığımız evde yemek yer
İstedığımız evde uyurduk.

Ne kıskançlık vardı ne de aç gözlülük
Ne varsa önümüze koyardı komşumuz
Kendi çocuklarından ayırmazdı bizi
Bulgur da yesek tavuk da yesek beraber yerdik.

Zaman hızla akıp gitti.
Değişen bir şeyler vardı sanki
Kimse kimseye güvenmez olmuş
Kapılar çelikten gönüller mermerden olmuş.

Güvenmek mi? Kime, neden?
İnsanlar nedense çok değişmiş.
Eşyalara göre değer verilir olmuş.
Üstün başın ve telefonun
Arabanın ve evde oturduğun koltuğun
Varsa markası adamsın, sözüm ona!
Adamlık buysa vay halimize tüh halimize!

Uzaklaştıkça manevi değerlerden
Uzaklaşmış insanlık gönüllerden

Emin KEVEN- Mayıs 2013

Emin Keven

Değiştikçe...

DEĐIŐTİKÇE...

İsyan etmek...Kime?
Boşlukta asılı kalan bir gelecek,
Umutsuzluk, bunalım niçin, niye?
Neden gülmezler insanlar doyasıya,
Neden gülemezler....?

Unutmak, değişmek ve kaybolup gitmek,
Kuru soğandan, bulgur pilavından vazgeçmek,
Dönmek özümüze yalvarmak Allah'a,
Ve yaşamak islamı güzellikleriyle
Ne bunalım, karamsarlık kalır ne de.
Yeter sadece gülmek, sevmek ölesiye...
İşte yazıldı bir şiir ve gerçek,
İnsanlar yine gülecek yine ağlayacak.
Bir fikir bir gerçek yazdık
Değişmese de....
Yaşam.

Emin KEVEN
26.07.1998

Emin Keven

Deli Duran

Deli Duran

Bir köyden başka bir köye gitti.
Canı sıkıldı; ama kimseye demedi bir şey.
Geçmişte yaşadıklarını da terk etti.

Değişen sadece köy değildi.
Köyün horozları, tavukları
Eşekleri değişmişti.

O her zaman gördüğü boz eşek,
Üstündeki Delî Duran,
Ve ağzındaki sigara,
Yoktu bu köyde.
Yoktu çocukluğu,
Gizlice konuştuğu kız
Ve daha birçok şey yoktu.

Bir kere inat etmişti.
Tekrar döner mi, eski köye
Dönmez mi bilinmez.

Emin KEVEN

Emin Keven

Deneme

Deneme

Geçmişe hasret,
Geleceğe hürmet..
Bir şarkı alır götürür sizi.
Biri aşk der, derdinden...
Umut yakındır, hayalin kapısına
Karamsarlık var oysa ortada.
Yeşile sevda demiştik geçmişte.
Dert yüklü bir manzara şimdi pencerede.

Üşüdü, sustu, korktu geleceğim,
Mazinin acısı, halin ıstırabı....
Düşlerime sindi, eridi umudum.
Sevgi, kasırgaya teslim,
Sonbahar yaprakları hüzne.
Canlılık vardı benzimde,
İlkbahar çiçeklerinden kalan.
Gece yıldızları saymıştım,
Her yıldızın bir adı vardı.
Ve sonra avuçlarımdaydı hepsi.

Günün telaşı, yıldızları da
Hayallerimi ve çocukluğumu da silmişti.
Silmişti işte.
Sadece silmişti...
Neden, niçin, nasıl....
Silmişti, o kadar.

Emin KEVEN
2000

Emin Keven

Deneme Serisi

DENEME 1

Her sihrin bir ustası var,
Her ustanın bir hüneri.
Hüner de gitti, usta da.
Kaldı bir avuç toprak.

DENEME 2

Yoksul köyün, işsiz gençleri,
Laf-ı güzâf bütün işleri,
Ne ekmek ne geçim derdi
Ekmek elden su gölden dedikleri.

DENEME 3

Bilen yok hocam, konuşan çok,
Oturup konuşacak adam yok,
Cahillerden bu millet çok çeker çook,
Vaatler bitmez, yalan çok.

Deneme 4

Traktör hırıldadı, döndü tekerlek.
Ve birden durdu yol ortasına,
Bir çocuk yüzünden.
Bir yolcu bindi kimliksizdi.
Köyden tarlaya gideceğini söyledi.
Traktör hiç susmadı, hep söylendi.
Bir kadın durdurun traktörü dedi.
Ve bir şeyler söyledi şoföre.
Traktör hırıldadı, döndü tekerlek
Traktörün tekerleğinde döndü hayat.
Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Dört Mevsimlik Aşklar

Dört Mevsimlik Aşklar

Kimi zaman,
Yağmurlar hüznü yüklüdü.
Ayrılıklar sevmişti hüznü.
Her mevsim aşk vardı yaşanacak,
Bitmeyen yollar vardı aşılacak.

Şiirler dört mevsimlik aşklara benzer,
Bazen kar olur yağar,
Kimi zaman rüzgâra eşlik eder,
Sonra fırtına, beklî de kasırga, hortum...
Bir ikindi vakti yağmur olur,
Sağnak sağnak yağardı.

Aşk gibi kırılğan, neşeli,
Şert, sıcak, mesafeli...
İşte böyle bir şey...
Dört mevsimlik aşk,
Dört satırlık hayat...

Emin KEVEN

Emin Keven

Dün Ne Düşündüm?

Dün Ne Düşündüm?

Biliyor musun dün ne düşündüm?
Duvarda bir sinek ölmüş.
Nasıl silsem de sinek bir daha ölmese;

Kahvaltıda melemeni çok acılı pişirmişim
İki yumurta daha atsam ne olur?
Acısının gideceği kesin;
Ama bitirebilir miyim?
Bitirince sindirebilir miyim?
Komşu yumurta bulamazken
Senin yaptığın iş mi?

İşte bunları düşündüm.
Bugün;
Olsa yine yeriz bir melemen
Yok, yok yine saçmaladım.

EMİN KEVEN

Emin Keven

Ey İnsanlık! Çanakkale

Ey İnsanlık!

Her karış toprak için şüphesiz ödendi bu bedel.
Ölüm, şeb-i arus, olur mu hiç bu kadar güzel!
Yazılanlar, insanlık için olsun artık mükemmel!
Ey insanlık, yeter bu zulüm gel sen de yüksel!

Mehmetçik düşmana Allah için etti merhamet?
Unuttu kendi yarasını Allah'ım sen ona yardım et!
Olur mu insan olanlara bundan güzel ibret?
Ey insanlık, bu güzelliği şu zamanda gel sen de fark et!

İnsanlık keşke ders alsaydı Çanakkale Savaşı'nda!
Hâlâ yıkılır mıydı mabetler bu zamanda Halep'te!
Umutsuz değiliz, çiçekler açacak bir gün yeryüzünde.
Ey insanlık, haykırılım artık tebessüm olsun yüzlerde!

Söz bitti artık sessiz çığlıklar, yapılan onca dualar,
Hiç karşılıksız kalır mı? Şehitlere Cennet'te vuslat var.
Bir savaşın ortasında kim düşmanın yarasını sarar!
Savaşa gitmeden kurban olsun diye yakılır kınalar.
Ey insanlık, bırakın savaşmayı gülsün artık çocuklar!

Emin KEVEN

Emin Keven

Gece

Gece

Işıkların hükmettiği saatler,
Gün batarken bitiyor...

Sessizlik hakim her ortama.
Hükümdar, yıldızlardır bu gece.

Karanlıklar sabaha kavuşmak,
Yıldızları kaybetmek için çirpınır.
Tek renk karanlıktır.
Karamsarlık sevdayı yazmıştır.
Umut, ışıktır.

Geceye saklanan düşler vardır.
Rüyalar gecenin coşkusudur.

Yağmurun sesi, ışığın rengi vardır sadece

Siğınır sırlar geceye...
Sanki günahlar örtülür.
Gece kapatır her şeyi
Ayrılıkları, acıları, tükenmişliği....
Gündüzler açılıp saçılır geceye inat.
Geceler de sevdaları, göz yaşlarını avutmuştur.
Tebessümler de siyahtır.
Aşk, sestem, histen ibarettir sadece.

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Geçmiş Zaman Gibi Bir Şey: Oyuncak Zamanı

Geçmiş Zaman Gibi Bir Şey: Oyuncak Zamanı

Bütün çocuklara...

Bir oyuncağa hayatı değişir.
Oyuncak başını döndürür.

Her yerde:
Yolda, sokakta, trende, tarlada
Ve en çok oynadığı yerde,
Oyuncak yoldaşı olur hayallerine.

Geçmiş ve gelecek şu ana hasret
"Şu ansa" bir oyuncağa teslim olmuş.
Oyuncak zamanı,
Başka zaman mı var yoksa!
Güler geçerim ben buna.
Bütün zamanlar oyuncak zamanına özenir.
Başkası da olmazdı zaten
Oyuncak zamanından kalma
Bir araba ve bir düdük.
Ve dedemden kalma bir tekerlek.

Emin KEVEN

Emin Keven

Gönüldeki sevda

GÖNÜLDEKİ SEVDA

(Eşime...)

Uzaklarda bir hasretsin,
Yakınlaşan bir sevgide canlanırsın.
Ayrılıklar, hüznler, sensiz heyecanlar.
Sonuçsuz bekleyişler, mazide yaşayanlar,
Bütün gelecek bir an susar.
Zamansız ağlar bazen insanlar

Yarınlara ağıt yakmaya gelmedik,
Sevdayı zehirlemeye, geçmişi silmeye,
Umutlarda kaybolmaya hiç gelmedik.
Ne bir hayali sensiz yaşadım.
Ne de yaşamayı sensiz düşledim.

Kardaki güzellik, bahardaki renk,
Gözdeki pırıltı, gönüldeki sevdasın sen.
Sönmedi sevgin, hiç sönmeyecek inan.
Her karanlıkta bir ışık,
Her adımda bir rüyasın sen.
Evet sen.... Sen hiç solmadın,
Ve hiç solmayacaksın.

Emin KEVEN
15.09.2002

Emin Keven

Gurbet

Gurbet

Sabrı nokta nokta işlemektir.
Sevdayı taşa yazar gibi,
Yazmaktır gurbet, kalbin ücra köşesine.
Memleketin rüzgârında savrulmak,
Toprağında yeşermek,
Sokaklarında koşmaktır.
Gurbet bin kere ölmektir,
Aşktan uzakta, acının içinde.
Karanlıkta büyütmektir umudu,
Bir bir yıldızları saymaktır.
Sevgiyi yarınlarla paylaşmaktır.
Gurbet,
Selde bir dala tutunmaktır.

İşte gurbet uzaklardadır,
Yakınlarda çekilen bir acı vardır.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Güller güzeldi

GÜLLER GÜZELDİ

Bir gün elbet veda edeceğiz-im
Ve benden sonra,
Bitmemiş, hüzünlü birkaç şiir....
Beni daha iyi anlatacak size

İnsanca yaşamak şu âlemde,
Çocuklar gibi gülmek,
Hem geçmişte hem gelecekte,
Şu yalancı dünyada.

Güller güzeldi, renk ve kokusuyla.
Kelebekler üç gün yaşadılar,
Sevgiyle, coşkuyla.
Ve bir ağacın gölgesinde,
Ömrü sorgulamak,
İş olur belki birgün bize.

Gidiyorum, geride kaldı umutlar..
Artık güneş sizin için doğacak,
Belki bir garip bizim-benim- için ağlayacak

Ve dönüyoruz geldiğimiz yere,
Gün batarken.

.....

Emin KEVEN
19.09.2002

Emin Keven

Günah

Günah

Gizlemek gerek günahları,
Hem işlemek günahı,
Ardından övünerek anlatmak bin kere...
Oldu bir dert, bin işkence.
Etmek gerek günahlara tövbe.
Bir kez işlenmişse günah,
Anlatmaktan ziyade,
Eziyetini düşünmek, yapmamak düşer bize.

Bir günah için,
Akmışsa göz yaşı bin kere,
Her zerresini sabrın,
Bilmek, yaşamak düşer bize.

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Haram Seni Yemeden Kendine Gel

Haram Seni Yemeden Kendine Gel

Neden Haram yer insan?
Oysa haram yer insanı derinden derine.
Kul hakkı diye bir şey bilene.
Sonunu hiç düşünmez mi insan?

Kimden ne yolarsam kar diyene:
"Kuldan korkmuyorsan Allahtan kork!
Kırma kalbini insanın, gir gönlüne demek gerek."

Haram geçerse boğazdan,
Ne boğaz kalır, ne aile!
Yok eder, yıkar geçer her şeyi.
Öyleyse yeme yedirme haramı

Görmezlikten gelme yalanı
Düşün senden sonra kalanı
Boş buldun mu meydanı
Çalma çaldırma kârını

2013 Nisan-Emin KEVEN

Emin Keven

Hatıra

Hatıra

Dostum, söz etsek eski günlerden,
Şöyle yeniden yaşasak o günleri
Bir sınav ve derdi...

Haftalar hep onun heyecanı ile geçirdi.
Bırak bu gün de girmeliyim derse,
Emin oturup cips yiyelim dese de...
Eski günler aah, ah ne günlerdi.
Bitmez, çekilmez yaşanmaz dediğimiz günler...
Şimdi birer tozlu hatıra oluverdi.
Geleceğe şekil vermek içindi hepsi.
O günler bu günün hayalimdi oysa.
Şimdi de bu günlerin o günlere özlemi var.
Karamsarlığı tanımıştık hayal yerine.
Duygular çok uzaktı yarınlara...
Hele o sınavlar! Canımızı alırdı sanki!
Umut ve umutsuzluk kardeş olurdu.
Ama hiç birisi tutmazdı cipsin yerini.
Gül bahçesinde bir çiçek arardık.
Sevgiden yana şansımız olsun diye.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Hayatın Özeti

Hayatın Özeti

Ansızın gelecek bir gün, yollar bitecek
Bir çay içmek, asra bedel olacak

Özetler geçecek gözümüzden, gönlümüzden
Yorgun argın, ağrı sızı yoldaş olacak

Yapraklar düşünce dalından, toprak heveslenir
Bir şehadetlik zaman verirse Yaradan, melekler neşelenir

Çiçekler boyun bükmüş, yollar bitmiş
Ömür dediğin üç gündür, o da yaprak gibi solmuş

Yollar aşınmış, yolcular cenaze taşır
Ölen biri var,
O biri bir gün biz ya da siz olacak
Doğum tarihi, ölüm tarihi yazılır mezar taşına
İki tarih arasında neyse yaşadıkların
Onun hesabı sorulur

Emin Keven

İki (E) Aşkı

İki (E) Aşkı

Gül zamanından kalma bir resim.
Senin yokluğun aşkın yokluğuydu o zamanlar.
Bir sonbahar yaprağı gibi çektin gittin.
Sensiz ve gülsüz zamanlarda sevda arıyordum.
Sevda için yok etmiştim sensiz zamanları.
Kavuşmak, sevdayı tüketmek değildi.
Yalnızlığa itilen aşklar çoktan kaybolmuştu.
Sevda, zaman tüneline bir hıçkırığı aşka dönüştürüyordu.

Hatta sevgiden de öteye gitmek...
Ezelî ve ebedî aşkı aramaktı işim.

Emin KEVEN

Emin Keven

İnce Bir Hesap

İnce Bir Hesap

Mahzun kalpleredir Mevlâ
Bilene dert, bilmeyene zevktir dünya.

Makam, mevki, şöhret, para...
Bilene hastalık, bilmeyene mükâfatmış.

Koptu küçük kıyamet,
İmam salâ veriyor camide.
Bilene ders, bilmeyene bitmekmiş ölüm.

Mecnun düşer miydi çöllere,
Aşka gelmeseydi!
Bilene ince bir hesap, bilmeyene göre deliymiş.

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

İnsan

İNSAN

İnsan üç beş damla su,
Ve bir avuç toprak,
Güldü, ağladı hiç durmadı insan.
Tek derdi yaşamaktı, yaşadı insan.
Düşlere sığındı kimi zaman
Ve yıkıldı hayallerle bir gün,
Hiç kimse görmemişti geceden başka,
Yüreğinde bir sızı vardı,
Gözünde yaş, ayrılık vardı düşlerinde.
Ve bir gün teslim oldu ecele,
Öldü gitti, lakin düşmedi dillerden
Sonra hepten unutuldu.
Toprak olup savruldu, rüzgarla oradan oraya....
10.09.2002
Emin KEVEN

Emin Keven

İnsan Hakları (!)

İnsan Hakları (!)

Doksan dokuz yalan kurgulamışlar
Haklıyı haksız kurdu koyun saymışlar
Helal haram demeden nefse kul olmuşlar
Gözlerimize baka baka buna da haber demişler

Bizi, bize bırakmadan at oynatıyorlar
Sözüm ona "İnsan hakları" diyerek
Bin bir türlü oyun ve hile planlıyorlar

Dil, din ırk hepimiz biriz yalanı
Ekranlarda tebessüm edip neşe saçarken
Arka planda kin ve nefret kusuyorlar

El sıkışalım, hediyeleşip sevelim birbirimizi
Dost kolay bulunmaz dost kalalım
Kalplerdeki sevgiyi beraber büyütelim

Emin Keven

İnsan Olana

İnsan Olana

Ezmek, ezilmekten zordur insan olana,
Ders olursa kalbi kararmış vicdansızlara.
Merhamet, kılıçtan daha keskinmiş bilene.
Nadan ile düşüp kalkma, olursun deli divane

Emin KEVEN

Emin Keven

İstanbul'a Şiir Yazmak

İstanbul'a Şiir Yazmak

Anlatmak baştanbaşa bu şehri
Tarihini, güzelliğini, yolunu sokağını...
İstanbul deyip geçme
Malzeme çok anlatmak zor nedense.
Bir mazi olur İstanbul bir gelecek.
Oysa yaşanıyor anlar İstanbul'da

An deyip geçme!
Tarihler de an'lardan oluşmuş.
Denizinden, boğazından
Köprüsünden
Yalısından
Delisinden
Velisinden
Kısacası enlerinden ve denlerinden bahsetsek biter bu şiir.

Hayır hayır..
Bitmemeli bu şiir
İstanbul bitmemeli ki, kimse bitiremez.
Her yıl değil her an da şiir yazılsa İstanbul'a
Yine de bitmez İstanbul
Geceleri bir başka güzeldir bu şehir.
Maddenin manaya aşık olduğu,
Mananın maddede kaybolduğu bir şehir.

İstanbul
Adı yeter daha ne olsun ki,
Basit ve sade bir şiir ve şehir İstanbul.
Benzetmelerden, cinaslardan
Kinayelerden medet ummak mı?
Yok yok bu şehir,
Bunlarsız da şiir olur roman olur.
Kendisi zaten bütün edebi sanatları ezberlemiş
Her sokak bir sanat olmuş.

Büyük şehir
Nüfusuyla, sanatıyla şairiyle
Her ne arıyorsan onunla.
Çocuk olmak İstanbul'da
Genç olmak, iş yapmak ve ihtiyarlamak
Hepsi güzel hepsi dert İstanbul'da

Bir sokak, küçük bir kaldırım ve birkaç çocuk
Oyun oynamak mı?
Sadece oynar gibi yapmak için oradalar.
Çocuk oyunu, oyun çocuğu tanımaz.
Sadece sıkıldığını bilir çocuk.

Genç olmak mı?
Evdé olması bir dert olmaması bin dert.

Dönünceye kadar döner onca hayal.
Döner, döndükçe korkular çoğalır.

İş yapmak da zordur.
Para kazanmak kolaydır çalışana.
Kolaydır kolay olmasına da.
Her şeyden uzaklaşırsın.
Çocuklardan, evden, aşktan
Oysa niçin para kazanır insan?

İhtiyar olmak İstanbul'da
Farksızdır hapiste olmaktan.
İnanmasak da gülüp geçsek de
Hayat böyledir İstanbul'da.

Parayla çekilen dertlerdir bunlar.
Ya parasız olmak İstanbul'da?
Varın siz hayal edin onu.

Güncel pencereden görünenlerdi bunlar.
Güzelliklerinde kaybolmak da vardır İstanbul'un.
Yahya Kemal'in şiirinde
Unutmamak lazım Aşiyân'ı da
Galata kulesinde, kız kulesinde
Denizinde, mezarında
Eyüp Sultanda.

Anlatmak baştanbaşa bu şehri
Tarihini, güzelliğini, yolunu, sokağını...
İstanbul deyip geçme;
Malzeme çok anlatmak zor nedense.
Bir mazi olur İstanbul bir gelecek.
Oysa yaşanıyor anlar İstanbul'da

Emin KEVEN

Emin Keven

İşte Hayat

İşte Hayat

Gülmek, ağlamakmış bazen,
Göz yaşı sevgiden de ötede bir şey...
Duyguların ağırlığıdır yaşam.
Uzadıkça ömür,
Satırlar bir bir hesaplanır.
Her satırda bir hayat vardır.

Ayrılıklar, kavuşmak içindir.
Ya kavuşmak?
Gülebilmektir insanlara.

İşte hayat...
Bazen denizin kıyısında,
Çölün ortasında bazen,
Yaşamak ve yaşatmaktır.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Kadına Şiddet mi!

Şiddet mi?

Ekranda reklamların değişmeyen figüranı kadın
Sokakta şiddet, diye feryad edilen,
Yazıp çizilen, konuşulan da kadın.
Kadına şiddet değil mi eşya gibi pazarlanmak
Her reklamın içine onu koymak.

Kadın eli öpülesi, başa taç yapısı
Ayaklarında cennet, gönlünde merhamet
En büyük şiddet onu eşya gibi görmek
Değil de nedir?
Kadın hakları nerede reklamlar oynarken?
Nerede feryad eden dernekler?
Nerede mangalda kül bırakmayanlar?

Emin KEVEN

Emin Keven

Kahraman Çocuk

Kahraman Çocuk

Çocuk düşer, kalkar
Ağlar, oynar, büyür!
Annemin kucağında
Her şey çok kolaydı.
Kahramandım, çok mutluydum.
Çocuğumuz oldu.
Kahramanlık bitti,
Çocuğumuz oldu kahraman.
Kahramanlar cephe değiştirir gibi
Kucak değiştirdi.

Emin KEVEN

Emin Keven

Kardeş Olmak Düşer Bize

Bardağımızı aşkla sevgiyle dolduralım
Gönülden gönüle sevgi çiçekleri atalım
Kabil değil Habil olmaya çalışalım
Bedduaya değil duaya el açalım

Hakir görmek hor görmek ne haddimize!
Akrep olmak yılan olmak neyimize!
Sevgi ve muhabbet varken nefret olmaz bu ülkede
Silahla öldürmek değil kalemle tarih yazmak düşer bize

Kardeş, dost, arkadaş olmak düşer bize
Şevk içinde cûş ederek mest olmak düşer bize
Ricadan ve duadan muhabbete yol vardır
Gönüller yıkmak değil gönüller yapmak düşer bize

Üç günlük dünyada neyi paylaşamadık
Bu ülke sana da bana da bize de yeter
Mersin'den Sinop'a; Edirne'den Ağrı'ya
Sevgi ve kardeşlik tohumlarını atmak düşer bize.

Emin Keven

Karınca

Karınca

Ağırlığının elli katı kaldırmış karınca.
Şaşırdım kaldım bu hikmeti duyunca.
Okumayı, okutmayı, geçmişini unutunca,
Bilmez olduk bilecek ne varsa.

Futboldan başka ne kaldı aklımızda!
Ahval-i memleket perişanmış kimin umurunda!
Boş durmayın öyle, haydi koşun Avrupa'ya!
Memlekette açlık, hırsızlık çoğalınca,
Hatırladık maziyi bir çırpıda.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Karınca Şaşırdı

Karınca Şaşırdı

Duygulara yansıyan bir mevsim
Uçan kuşun, yerdeki karıncanın
Ve bir papatyanın neşesi var bu mevsimde
Gülmek, unutmak nefreti
Kaybolup gidebilmek...
Renklerin dansını izlemek
Yeşilin her tonunu keşfetmek
Ağlarken, gülmek bu mevsimde olsa gerek
Kar beyazlığının yerine çiçeklerin beyazlığı...
Umutlar tazelenir,
Aşklar tekrar gözden geçirilir.
Bir umut ışığı olur bu mevsim.

Yaprak, çayır çimen ne varsa tabiatta
Hepsi mutludur.
Mutluluğun diğer adı...
Nefretin beğenilmediği,
Kardeşlikten, sevgiden bahsedilen bir mevsim bu.

Bir karınca, kelebeğin üç günlük ömrüne ağladı
Ağlarken ikinci gündü.
Kelebek güldü karıncaya,
Değer mi?
Üç günlük mutluluk bazen üç asra bedeldir dedi
Şaşırdı karınca!
Bu mevsim Nevruz'du.

Emin KEVEN
2006 Aralık

Emin Keven

Kelimeler

KELİMELER

Düşler kelimelerle şekillenir zihinde.
Eğer biliyorsan bin kelime,
Bin düşün kurarsın değişik güzellikte.
Bilmiyorsan bir kelime,
Bir düşün bile kuramazsın gizlice.

Duyguları, acıları, aşkları dile getirmek,
Kolay değil hem marifet ister hem

Emin KEVEN
1998

Emin Keven

Kelimeler utanır bazen

KELİMELER UTANIR BAZEN

Dalgın dalgın bir bakışa,
Ve sonsuz bir hüznün gölgesine,
Sığınırız bazen hiç hesapta olmasa da.
Sıcacık bir merhaba sesi,
Derinden etkileyiverir sizi,
Ve bir gün seversiniz birini...
Sadece susarsınız...
Bütün umudunuz gözlerdedir,
Çırpınır kalbiniz, tam söylemek üzere
Vazgeçer söyleyemezsiniz.
İşte tam o sırada,
Kelimeler utangaçtır,
Bütün umudunuz gözlerdedir.

Emin KEVEN

Emin Keven

Kim bilecek

KİM BİLECEK?

Bir karınca öldüğü zaman,
Canla başla çalıştığını kim bilecek?

Bir arı gibi yaşamak,
Mecnun gibi sevebilmek,
Geçmiş ve geleceğin arasında,
Şu çirpınan manzarada.
Her şey güzeldi, sonsuzluk...
Özgürlük,
Küçük ve anlamlı bir gülücük.
Ve bir kaldırımında
Sığınmak hayallere.

Veda ediyorum sevgilere, vergilere,
Hüznün içinde yoğrulanlara.
Topraktan geldim,
Gidiyorum toprağa.
İnandık anlatılan bütün masallara,
Olmayan dev'e de Kaf Dağına da.

Emin KEVEN
2003

Emin Keven

Konuşan Gözlerdi Sadece

Konuşan Gözlerdi Sadece

Gece ve yıldız şiir olur hayallerimde.
Karanlığı bir çiçek gibi süsler.
Yıldızlar kadar umut vardır ellerimde.
Ve her yıldız sırasını bekler.
Maziye sevgi, atıye hayal demiştik,
Ve şu anı yaşıyorduk.
Oysa, her nefeste tükettiğimiz şu andı.
Mutluluk için çırpınıyorduk.

Tebessümlerde gizlenen bir gerçek...
Sevgi, aşk ve mutlu yarınlar.
Kelimeler susardı aşkın gölgesinde.
Konuşan gözlerdi sadece,
Cümlelerle romanlar yazılırdı belki de.

Konuşan gözlerdi sadece.
Gözlerdi sadece konuşan.
Sadece konuşan gözlerdi.

Gözlerdi
Sadece
Konuşan.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Korkular

Korkular

Korkuyoruz sevmekten ve sevimekten.
İfade edemiyoruz duyguları,
Eleştiremiyoruz kendimizi.
Yalnız kalmaktan, işsizlikten,
Hacıdan, hocadan, devletten,
Parasız kalmaktan, aşktan meşkten...
Kısacası korkuyoruz yaşamaktan.

Ölmekten korkuyoruz.
Yaşlılıktan, hasta olmaktan, borçlanmaktan,
Ayrılmaktan, ağlamaktan,
Bazen gülmekten, çoğu zaman geç kalmaktan,
Toplumdan, anneden, babadan, öğretmenden
Korkuyoruz.
Korkuyoruz kendimizden.

Emin KEVEN

Emin Keven

Küçük Bir Manzara...

Küçük Bir Manzara...

Yeşillik....bilemiyorum ne kadar güzeldir?
Açık olan koyudan daha mutlu görünüyordu.
Bir karıncanın bilmem ne derdi vardı?
Bir kuş ötüyordu ağacın dalında.
Renklerin dansını izliyordu su, toprak ve her şey.
Işığın her zerresi yeşilliğe hasretti.
Gecedен sabaha bu aşk tazelenirdi.

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Laf-ı g zaf

Bir damla düşer ya, yere!
Ve bin bir parçaya ayrılır, ya!
İşte, sözüm onlardan bir zerre.
Belki de lâf-ı güzâf ettik sadece.

Gönül verdik Şiire de güzele de,
Güzelden geçsek de Őiirden geçemedik.
U söz söyledik bin azar iŐittik.
Bir g l  bir kez yazdık, s z  bin kere.

Emin Keven

Leb-i lâl

LEB-İ LÂL
Gözlerin sevdasına mı?
Yoksa;
Sözlerin zehrine mi? Aşk desek.

Aşk sözden ötede,
Leb-i lâl' den daha içte
Bir şey olsa gerek.

Bin kelimenin,
Bir histe ve bir tebessümde
Yok olması mı desek? !

Konuştukça uzayan,
Yazdıkça bitmeyen,
Bir şey olsa gerek.

Renkli mi desek,
Solgun mu desek,
İkisinin ortasında bir şey olsa gerek

Emin KEVEN
13.09.2002

Emin Keven

Merhamet / Vatan Millet Sakarya

MERHAMET

Merhamet diye inliyor insanlık,
Bu adı konulmamış vahşet ve hastalık
Birkaç süslü ifadeyle hep kandırıldık,
Yaralıyor gönülleri binlerce sessiz çığlık

Çıkarların merhameti ezip geçtiği bir Batı'dan bahsediyoruz.
Dünyanın medet umduğu bir kurttan söz ediyoruz.
Ruhsuz bedenler, kefensiz cesetlerin sayısına alkış tutuyorsunuz
Çocuk ve kadın yaşlı ve muhtaç demeden öldürüyorsunuz

Artık maskeniz çoktan düştü çirkin ve çirkef haliniz ortada
Kirletmeyin elimizi kirlettiğiniz gibi insanlığı

Paranın yenmediğini anlarsa bir gün menfaatin fedaileri
Kalmayınca bir lokma ekmek alıp önlerine yesinler nefret ve kinlerini
Medeniyet dedikleri maskeli canavarlar bir gün bırakır mı öldürmeyi?
Çıkar için satarlar insanlığı, uşak yaparlar üç kuruşa, sonra takarlar tasmayı
Anlı şanlı toplantılar yaparlar, masada başka sahada başka olurlar

Hiç değişmedi bu hain yüzler
İşleri güçleri yalan sözler
Onlar güldükçe bu gözler
Ağlarken gülenleri fark eder

Biz güçlü olmadıkça bunlar tepemizde dönüp duracaklar
Yüreklere bir olsun artık, ilim ve fen doludizgin ilerlesin
İnanın uzak olmayan bir günde leş kargası gibi çekip gidecekler.

Helal olsun, diyoruz! Bu millete.
Garibin duasını aldığı için, nerde bir mazlum varsa hemen koşan
"İnsanlık çoktan ölmüş." Yerine; böyle insanlar da varmış dedirten!

Gurur duyuyoruz,
Ezilmişlere siper olan menfaati çiğneyip geçen bu milletten
Huzur buluyoruz,
Tüm mazlumlar için dualar yükseldiği için bu güzel beldelerden

Güneş gibi doğacak ay gibi parlayacak elbet
Varsa yeryüzünde bir garip tutacak elinden ilelebet
İnsanlık(!) Türkiye'mizle öğrenecek
Gülmeyi, güldürmeyi

Umut sende, ruh sende, ikiyüzlülük yok bu bedenlerde
Ölmesin diye güzellikler Çanakkale'de gösterdi insanlığı senin deden de.

Eller açıldıkça dua için Yaratana
Rehber oldukça İslam bize
Peygamberimiz yaşıyorken Gönüller 'de

Merhamet güneş gibi doğar, can verir, ruh verir tüm dünyaya
Bahar bizimle gelecek, gelecek bizimle-bu ülkeyle insanlık
Geceler güneşle aydınlanacak, kimsesizler tebessüm edecek
Solarsa bir çiçek vakitsiz bu gezegende, çile çekilecektir bu ülkede

Gün olur devran döner, bu memlekette çiçekler biter
Merhamet satırdan sadra dudaktan kalbe bir yol olup gider
Çınar'lar kök salar, torunlar güler, âlem ve âdem güler budur hüner
Bu ülke bütün dünyaya merhamet tohumu eker
Bu zulüm bugün değilse de yarın elbet biter, elbet biter!

Emin Keven

Metrobüsteyim 1

Metrobüsteyim 1

Az daha sıkışalım diyen biniyor,
Biri inerken diğeri biniyor,
Sabah akşam durmadan çalışıyor.

Bir genç, zor da bulmuş bir koltuk
Çocuklu bir bayan, altmışlık bir ihtiyar
Hasta bir insan...
Yer vermek ne mümkün!
Ben de ödedim sen de ödedin
O zaman nedir farkımız
Neden ben kalkayım neden sen oturasın
Görmezden geliyor genç bütün bunları
Biraz da numaradan uyumuş gibi yapıyor
Ertafta bir homurdanma
Takan kim, kimin umrunda

Aynı parayı ödemek senin orada oturmanı gerektirmez
Büyüğe saygı, kısacası insana saygı yok mu?
Sen de bir gün onun yerinde olacaksın
Bunu hiç düşündün mü?
Düşmeyen bir Allahtır
Gerisi hep Ona muhtaçtır.
Bırak bu kuru inadı, gururu, numarayı
Yer ver ihtiyaç sahibine
Sonra gir gönlüne, ne dilerseñ dile Allahañ
İşte budur marifet, gerisi boş nefes
Haydi genç kalk o koltuktan,
Direnme boşuna, sevindirme şeytanı
Seven gözler olsun üstünde

Emin Keven

Metrobüsteyim 2

Metrobüsteyim 2

Kalabalıklar içinde yalnızlık çeken binlercesi var
Kulaklarda bir kulaklık ve müzik
Bangır bangır gelen ses

Konuşmak, dertleşmek istedi insan
Konuşamadı konuştu sadece makineyle
O da mutlu etmedi insanı
Sadece mutluymuş gibi davrandı

Muhabetin belini kırmak,
Dostun eskisini bulmak
Bir bir açılmak istedi insan.
Nedense olmadı olamadı bir türlü.
Metrobüs aldı bütün bu bildiklerimizi.

Çayın sesiyle sevginin sesi karışırdı
Bir zamanlar fakir odalarda
Zengin, gösterişli kimsesiz odalar
Çokça var şimdi

Metrobüs aldı götürdü uzaklara bizi
Avrupadan Asyaya
Sevgiden nefrete
Samimiyetten maddeye
Durdurun metrobüsü inecek var.

Emin KEVEN-2013 Nisan

Emin Keven

Mustafa Amcama Da Veda!

Mustafa Amcama Da Veda

Şiire de, kelle paçaya da veda.
Doktor: "hastasın, onu yeme bunu yeme.." dedi.
Sana da veda doktor bey.

Veda demişken trene de, otobüse de
Sokağın başındaki büfeciye de veda.

Çocuklar size de, anneme, teyzeme
Mustafa amcama da veda.
"Kim kaldı bölümü"nde kim varsa
Hepsine veda.
Desene sen: vasiyet bu.
Veda etmeden ölüme,
Veda etsek mi şiire?
Ölüm gerçek,
O zaman bütün şiirlere veda
Sadece bir şiir hariç:
" Mustafa amcama da veda."

Emin KEVEN

Emin Keven

Mutluluk

Mutluluk

Para pul makam mevki hepsi imtihandır
Yok diyenlere aılıktan ölenleri anlatmalı
Aç kalmalı üç gün ve sonra sormalı nedir aılık?
Aç kalınca anlar insan açın halini
Demişler ya atalarımız: "Tok ne bilsin açın halini"

Küçük şeylerle de mutlu olur insan,
Bir çikolataya sevinir bazen
Dünya onun olsa yetmez kimine de
Mutluluk çakıl taşlarında, mutluluk en yakınında

Emin Keven

Nefis! Hiç Nefis Değil

“Nefis” Hiç nefis değil!

Etmeyelim üç günlük dünyada haset
Onun ayrılmaz parçasıdır zevk ve şehvet

Övgüler yazar isyana, onunla beslenir günah
Uyarsan nefisine edersin her gün ah!

Yaklaşmaz iyiliklere, yardımcı olmaz kimseye
Girerek her zihne verir sabah akşam vesvese

Yoksa menfaat, eder oradan hicret
Ezip yok etmek için gece gündüz gayret et!

Zihinler zehirlenmesin, gönüllere girmesin
Saldıran nefse hep göğüs germelisin

Ene ve enaniyet varsa insanda
Sürekli su döversin havanda

Emin Keven

O da yaşamdı

O DA YAŞAMDI

Bilmem ki, nerden başlasak! ?
Umutlara, yoksa hayale mi ağıt yaksak,
Mevsimlerden nev-baharı anlasak,
Haftalara, yoksa aylara mı ağıt yaksak.

İnsan...
Bitmiyor ki, yazmakla, anlatmakla,
Duygulara mı yansak, düşlere mi?
Deryaya düşen bir damla olmakla,
Değişmiyor derya, değişen insan.

Bir müjdedir yaşam, şu ölümlü dünyada,
Zaman ölüme koştu hiç durmadan
Hayaller asılı kaldı bir duvarda
Gülerken ağladığımızı.... Gördü Yaradan,
Çiğlikler ve duygular karanlıkta kayboldu,
Kaybolmayan bir şey vardı...
O da yaşamdı.

10.09.2002

Emin KEVEN

Emin Keven

Oğul-Vasiyetname

Oğul-Vasiyetname

Oğul! Olur ya, bir gün öldüğümü duyarsan,
İhmal etme ananı, benden de iyi bak ona
Bayramlık ceketimi asın evin bir köşesine.
Tarlalar için yemeyin birbirinizi.
Dinleyin byğnzn sözünü.
Laf ettirmeyin ardımdan beni incitecek.
Mal mülk sizin değil, bir gün sizden de gidecek.

Bir parça ekmeğiniz olsa yemeyin ayrı.
Olur ya, görürseniz zenginliği, düşmeyin ayrı.
Düşünün söylemeden önce sözünüzü.
Kelam çıktı mı ağızdan gösterir znz.
İçiniz dışınıza farklı yansımaysın oğul!
Garibin ağı yerde kalmasın oğul.

Okursanız ardımdan üç ihlas bir fatiha
Zor olsa da sabır, etmeyin beddua.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Olur Ya...

Olur Ya...

Karanlıkların içinde kaybolursunuz.
Gelecek, geçmiş ve hal.
Bir zerresini bile taşımaz hiçbir şeyin.

Umut, sevgi tükenmiştir sanki
Var olan tek bir şey vardır:
Karamsarlık ve hüzün.

Konuşup açılmak, içinizi dökmek,
Gülmek eğlenmek istersiniz.
Kaybettiklerinizi, sevginizi, mutluluğu ararsınız
Küçük bir tebessümde.

Açık mavi düşler çoktan kaybolmuştur.
İnsan yaşamıştır bunları bazen.
Gittikçe çoğalan bazenlerdir hayat.
Bazen ağlarsınız,
Ağlamayı bazen denersiniz,
Şiir okur gibi yaparsınız bazen de
Şimdi yaptığınız gibi
Bazen de şiir okursunuz.

Emin KEVEN
2000

Emin Keven

On adet -mek, -mak

ON ADET -MEK, -MAK

Özgürlüğü kuşlar gibi yaşamak,
Uçmak sonsuza,
Gözyaşı dökmek
Ve insanları sevmek,
Hem de karşılık beklemeden.

Sessizce sevdalanmak bir güzele,
Güzelden ötesini keşfetmek...
Sarı bir yaprak misali,
Rüzgârın götürdüğü yere,
Hiç itiraz etmeden gitmek,
Aşkı kirletmemek,
Suni kelimelerle, nefret kokan sevgilerle,
Gökyüzünün sonsuzluğunu,
Özgürce yaşamak,
Ve maviliğin içinde kaybolmak...

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Öğrenci-ler- e

Öğrenci-ler- e

Hiç bitmez bu sevda, bitmeyecek.
Nesillerden nesillere devam edecek.
Çiçek dalında, öğrenci okulunda,
Yeşerip boy ve bilgi verecek.
Tomurcuk misali açmamıştır bazıları,
Gözler sevgiyi anlatacak.
Biri gülerken diğeri ağlayacak.

Her biri okunmamış kitap,
Açılmamış güldür.
Yarınların umudu, bu günün sevgisidir.

Biri ödev yapmaz,
Diğeri yaptım diye mangalda kül bırakmaz.
Oyundan vazgeçmek, intihar etmektir.
Derse girmek sevgidir (!)
Bazen de işkence.

Biri lale, diğeri karanfil,
Her biri bir gül

Umutsuz zamanların gül kokusu onlar,
Bir bilseniz sizin için nelerden vazgeçtik!
Gül ve sevgi kokan yarınırsınız siz.
Sizin için kuş misali çırpınırlar.
Sevgiden bahset dediler, sizi anlattım.
Saf ve masum tebessümleri,
Karşılıksız, menfaatsiz sevgileri...
Yani sizi,
Sizi anlattım öğrenciler

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Öğretmen Gülten Hoca

Gülten Öğretmen

Bir zamanlar çok büyük hayalleri vardı.
Koştı hayallerinin peşinden, hiç düşünmeden

Küçücük yürekler onunla koskocaman oldu.
O küçücük yürekler
Damlaya damlaya göl olup gönüller suladılar.
Yıllar sonra el öptüler, gönül aldılar.
Öğretmenim, biz sizden öğrendik hayatı, dediler.

Onlar dedikçe, iyi ki öğretmen olmuşum
Bahçıvan olup çiçekler yetiştirmişim, dedi.

Bir gün hastalandı,
Kardeşi iflas etti başka bir gün.
Babasını ansızın kaybetti.
Hayat arkadaşım dediği Harun abim
Hep destek oldu, şoför oldu umut oldu.
Yılmadı hepsi imtihandır, dedi.
Rabbim kemalimiz için vermiştir, dedi.
Şefkatli olmuş yıllar önce
Çalışıp durur gücü yettiğinde

Hastalıktan, dertten kederden vakit bulunca- buldukça
Hemen gelir okula bir nefeslenir
Sonra gönlünce konuşur

Emin Keven

Öğretmen olmak

ÖĞRETMEN OLMAK....

İlk bakışlarda büyüyen sevgi,
Her gün yaşanır okulda.
Heyecanlı ve umutlu bakışlar karşısında,
Merhamet ve şefkat ocağında,
Öğretmen olmak...

Öğretmen olmak...
Buz gibi duyguları eritmek için,
Bitmek bilmeyen sevgi çığlığını,
Baştanbaşa anlatmak,
Her soruda, her adımda,
Her tebessümde,
Öğretmen olmak istiyorum.
09.09.2002
Emin KEVEN

Emin Keven

Ömür

Ömür

Ömür, bir çıkışın inişi,
Meyvenin daldaki canlılığı,
Kundak ve mezar arası...

Hatırlatır bir çırpıda hepsini yaşlılık,

Bir yolcu,
Soğuk bir su içti ağacın gölgesinde,
Ve bir şair,
"Var biraz da sen oyalan" dedi.
Hepsi ömürden bahsetti.

Gölgeden güneşe, sonra geceye,
Bir yol bir nefestir ömür.
Evvel ve ahir arasında,
Bitmeyen bir hesaptır ömür.
Yeşilin, sarıya dönüşüdür ömür.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Özgürlük

Özgürlük ne kadardır,
Üç kuruşa satılır mı?
Yoksa bir çok insan,
Sorgusuzca ölmeli mi özgürlük için.
Sonsuz hayaller kurmak,
Bir tebessümde kaybolmak,
Ne kadar özgürlüktür acaba! ?

Manzaranın yeşiline sevdalanmak,
Denizin mavisine dalmak...
Ya gökyüzü?
Özgürlüğe dost mudur, düşman mı?

Bir ekmek için uykusuz kalanlar,
Özgür müdür?
Yoksa özgürlük ölmüş müdür?
Hiç düşlere kilit vurulur mu?
Değişse de şekil,
Değişir mi hiç ruh?
Özgürlük kapının dışında hapsolür.
İçeride her şey doğaldır.

Doğal renklerle gülmek, maharet ister.
Oysa için için ağlamak,
Yağmurun toprakla kucaklaşması kadar,
Özgürlük sayılırdı.

Kanadı kırık bir kuş,
Özgürdür,
Ayağı kırılmış bir karınca kadar.
Özgürlük;
Gökyüzünde uçmaktır sonsuza,
Hiç bıkmadan vızıldamaktır kovanda.
Belki de özgürlük,
Bir damla sudur,
Denize inat

Emin KEVEN
13.09.2002

Emin Keven

Peygamberimize

Peygamberimize

Canım Peygamberim
Nur cemaline hayranım
Çizdiğin dosdoğru yoldan gitmek için
Yaptıklarını canla başla yapmak için
Cennette seninle olmak için
Namazdan zevk almak, sevginden pay almak için
Gözyaşı sel olsa senin için
Bir şey yaptık diyemeyiz insanlık için.

Dualarımızın kabul edilmesi
Bu kanın nefretin durması
İnsanlığın kemale ermesi
Kimsesizlerin de gülmesi için
Göz yaşı dökmek isterim.

Sözler aciz seni anlatmaya
İhtiyacımız var sünnetlere sarılmaya
Ancak seninle çıkar karanlıklar aydınlığa
Canım Peygamberim sana kavuşmayı isterim.

Yaratıldı on sekiz bin alem senin için
Kulum sen olmasaydın yaratmazdım ne fakir ne zengin
Yürekler senin için çırpınır, çekilir salavatlar senin için
Seni her seven alacak mükafatını
Sen oldukça gönlümüzde sarsılmaz imanımız bir an için

Emin KEVEN- 15 Nisan

Emin Keven

Piyon ya da Şah!

PİYON ya da ŞAH

Tefrika girmesin, birlik dirlik bozulmasın
İnsan (!) neden cana kıyar neden uşak olur!
İnsan eşref-i mahlûkattır neden unuttur (!)
Neden kula kul; paraya pula uşak olunur

Aynı gemideyiz sen kaptan ben tayfa
Aynı sofradayız, tarla bir ürün bir
Bu ülke bizim canımız kanımız al bayrağımız
Elden gitmeden ele güne muhtaç olmadan bilelim

Biz piyon olmaya değil şah olmaya geldik
Uşak olup itilmeye değil, Bey olup hizmet etmeye geldik
Bir taşını değiştirmeyiz dünyaya cümle âlem bilsin
Kim gelirse; bölmek, almak ve yok etmek için
Ser veririz ama eğilmeyiz namert için

Karanlıkları sevgiyle, muhabbetle aydınlatacağız.
Nefret kin ve hüznün yol ve yön değiştirecek
Kurttan (!) medet uman koyunlar olmayacağız
Biz bir oldukça bütün oyunlar boşa çıkacak
Allah büyük! Şaşar kulun hesabı bir gün

Emin Keven

Ramazan'ın On Yedisi

Ramazanın On Yedisi

Ben, dağ başında ıssız bir tarlada doğmuşum.
Bir yaz gününde.
Ne ben sorarım anama,
Ne de anam bilir doğumumu.

“Yavrurum, ne bileyim ben” diye başlar cümlesi...
Buğday kaldırdık, Ramazan'ın on yedisiydi.

Komşulardan Saniye gelin yetişti imdadıma.
Baban o gün yoktu.
Koyunlarımız ve kuzularımız vardı.

Bütün komşular gelmişti.
Bir baban yoktu...
Traktör harmandaydı.
Ne bir doktor ne de bir hemşire vardı.
Güngörmüş bir kadın vardı sadece.

Buğday kaldırdık, Ramazan'ın on yedisiydi.
Baban o gün yoktu.

Ramazanda oldun, adı da olsun Ramazan dedik.
Olmadı, inat etti deden
İlle de benim adım olacak dedi rahmetli deden.
Aylardan ya eylül ya da ekimdi.

Buğday kaldırdık, Ramazan'ın on yedisiydi.
Baban o gün yoktu.

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Sen, Hiç Susma Anne!

SEN, HİÇ SUSMA ANNE!

"Ah oğlum ben nerden bilem,
Hepinizin doğum tarihini."

Ramazan'ın on yedisiydi.
Harman galdırdıydık.
Baban başka bir harmana gitmişti,
Umutları da.
Komşulardan biri koştu geldi.
Adı, Saniye Gelin'di.
Öyle, gün görmüş bir kadındı.
Doktormuş, hemşireymiş...nerde onlar!

Bir çardakta oldun.
Baban harmanda duymuş doğduğunu.
Koştu geldi, kıvrandı çardağın etrafında.
Bir oğlun oldu dediler,
Uçtu baban mutluluktan, uçtu hayalleri de.
Duyan geldi,gören hayırlı olsun,
"Allah analı babalı büyütsün" dedi.
Adıyla geldi dedik.
Ramazan olsun adı.

Deden haber göndermiş:
"Ben gelmeden koymasınlar adını."
Bir eşekle çıkageldi,
Haberden birkaç gün sonra.
Adı, benim adım olsun dedi.
O günden sonra Emin dediler sana.

Aynı sofrada aynı tasta çorba içerdik.
Küçük bir odada, beş nüfus,
Yer, içer, uyurduk.
Rezildik oğul, karnımız zor doyardı.
Biriniz kuzu, biriniz koyun güderdi.
Küçük olan da azık taşırdı çobanlara.
En tatlı yemeğimiz, bulgur pilavıydı.
Yanında cacık ve bir baş soğan vardı.
Daha ne olsun, yeterdi bunlar bize.
Mutluyduk, bir ekmeği beş nüfus paylaşırdık.
Ayağımız yalın, göyneğimiz delikti.
Üç kuruş buldukça,
Lastik ayakkabılar alırdık.
Kırk gün kır gece gülerdik mutluluktan sonra.
Öyle büyük şeyler beklemezdik mutlu olmak için.

Mutluluk nedir anne?
Sen konuştuğunda mutluluk artıyor sanki?
Küçük bir tebessümde açan bir çiçek,
Maddenin ezildiği bir gerçek.

Anne sen hiç susma ne olur.
Anlat yaşananları.
Duysun insanlar parasızlığın mutsuzluk olmadığını.
Para, pul, yat, villa nedir ki oğul!
Hepsi angarya.
Bilene yük bilmeyene servet.

Ne olursunuz mutluluğu kirletmeyin.
Büyütmeyin gözünüzde öyle.
Ayrıntılarda, zerrelere,
Mutluluğu,
Küçük şeylerde arayın.

Ramazan'ın on yedisiydi.
Harman galdırdıydık.
Gün görmüş bir kadın vardı sadece.
Adı, Saniye Gelin'di
Sen doğmuştun.
Gününü tarihini bilmiyorum oğul.
Ama mutluyduk.
Biz hiç mutsuz olmadık oğul.

Ne olursunuz mutluluğu kirletmeyin.
Büyütmeyin gözünüzde öyle.
Ayrıntılarda, zerrelere,
Mutluluğu,
Küçük şeylerde arayın.
Ne
Olursunuz
Kirletmeyin
Mutluluğu.
Ne olursunuz!

Emin KEVEN

Emin Keven

Sevda Gülsüz, Gül Renksiz Olmaz

Sevda Gülsüz, Gül Renksiz Olmaz

Gülden gül reçeli yaparlar Isparta'da
Gül kokar sokakları...
Hem ticaret hem gönül işidir gül.
Bir demet güle bir aşkı alırlar.
Bir aşkı bir güle satarlar.
Sevda gülsüz, gül renksiz olmaz.
Kızların adı gül olmuş,
Güle takılmış gülün adı.
Gül zamanında güle şiir yazılmış

Aşkın adı gül olmuş bazen.
Dedik ya!
Sevda gülsüz, gül renksiz olmaz.

Emin KEVEN
1999

Emin Keven

Sevgi Çiçekleri (Öğrencilerime)

Sevgi Çiçekleri

Zil çalsa da çıksak şu dersten,
Ne anladık bu teneffüsten?
Sormasa şu ödevleri olmaz mı?
Yalandan bir şeyler karalacak olmaz mı?

Dersi kaynatmak için ne yapsak,
Şarkı mı söylesek, oyun mu oynasak! ?
Yazın ortasında sobayı yaksak,
Kışın ortasında pencereyi açsak.
Kısa günün kârı desek yaptıklarımıza.

Bilmeden kaldıralım parmağımızı bazen.
Soruyu da sorarsa birden.
Atalım işkembeden, kafadan.
Medet umalım sonra çalacak zilden.
Yaşlanınca "güzel günlerdi" desek yaptıklarımıza.

Hep yalanla, yanlışla gün geçmez ki,
Çalışalım dersimize, sevelim öğretmenimizi.
Araştıralım, soralım, soruşturalım bilmediklerimizi.

Eee bazen de bilelim haddimizi...
Sonra "iyi günlerimiz de oldu" deriz çocuklarımıza.

Emin KEVEN

Emin Keven

Sevgi Çiçekleri(Öğrenciler)

SEVGİ ÇİÇEKLERİ

Zil çalsa da çıksak şu dersten,
Ne anladık bu teneffüsten?
Sormasa şu ödevleri olmaz mı?
Yalandan bir şeyler karalacak olmaz mı?

Dersi kaynatmak için ne yapsak,
Şarkı mı söylesek, oyun mu oynasak! ?
Yazın ortasında sobayı yaksak,
Kışın ortasında pencereyi açsak.
Kısa günün kârı desek yaptıklarımıza.

Bilmeden kaldıralım parmağımızı bazen.
Soruyu da sorarsa birden.
Atalım işkembeden, kafadan.
Medet umalım sonra çalacak zilden.
Yaşlanınca "güzel günlerdi" desek yaptıklarımıza.

Hep yalanla, yanlışla gün geçmez ki,
Çalışalım dersimize, sevelim öğretmenimizi.
Araştıralım, soralım, soruşturalım bilmediklerimizi.

Eee bazen de bilelim haddimizi...
Sonra "iyi günlerimiz de oldu" deriz çocuklarımıza.

Emin Keven

Soğuk Demir

Soğuk Demir

Soğuk demiri saatlerce günlerce dövmek boşunadır.
Bir kalıba girmez beyhude bir çabadır.
Sevmek, seilmek, vermekle olur.

Yol yapmak sarp dağların zirvesine
Önce yol sonra yolcu olacak
İşte o zaman bak neler olacak!
İşte o zaman çocuklar koku ve renk verecek

Emin Keven

Solmayan Çiçek-ler

Solmayan Çiçek-ler

Öğretmenim, diye başlayan şikâyetler,
Ne biter, ne de bitecektir.
Hiç bitmeyen sevda sizinle var olacak,
Saf sevgilerin somut şekilleri.
Bu günün minikleri, yarının büyükleri.
Gül bahçesinin susmayan bülbülleri.
Gökteki yıldızlar gibidir öğrenciler,
Menfaat dünyasının sevda çiçekleri,
Bahçıvanın solmayan gülleri.
Bal arıları
Karıncaya yuvaları
Çocuklar değil mi dünyanın gülleri,
Yarının umutları, bu günün neşesi.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Sonbahar Renkli Yalnızlıklar

Sonbahar Renkli Yalnızlıklar

İsyanlar dile gelir şarkılarla,
Çoğu kez.
Şitem edilir dünya hayatına,
Belki bin kez.
Dile getirilir ayrılıklar, hüznle.
Bazen zamana bazen yalana,
Şiğınılır bazen de yalnızlıklara.
Övgüler bitmez, aşkın ilkbaharında.

Güzellikler unutulur hazan olur her şey.
Ne gül güzeldir ne de sevda
Sonbaharda
Duyguların sonbaharında.
Adı üzerinde son, bahar.
Her son hüzn değıldir elbet.
Kavuşmak ölüme,
Kimi zaman Şeb-î Arus
Şesiz bir gemiyle yapılan yolculuk kimi zaman da.
Ölüm korkusunu anlatmaktan
Bunalıma girer, siler bütün güzellikleri
Kimi şairler.
İnandığın ne kadarsa,
Korkuların o kadardır, der
Bu garip de şiirinde.

Emin KEVEN

Emin Keven

Söz Uçar Yazı Kalır

Söz Uçtu Yazı Oldu
Kanat Çırdı Dünyaya

Canlı, sesli ve neşeli
Yorulmadan iş olmaz.
Yanmadan parlamaz
Kaynayan bir kazandır yazı.
Yazı yazan her beden
Bir öğretmendir
Tüm dünyaya, tüm insanlığa

Hayatın her satırındır
Üreten beyinlerin gölgesidir.
Sönmüş bir volkanın
Alevli zamanına çıkılan yolculuktur.
Hayatın bir buz değil
Akıp giden bir su olduğunun
Alametidir yazı.

Aklın anılarından biriktirilir.
Zihnin fotoğrafı
Aklın kelime ve cümle halidir yazı

Tarih hayrandır, zaman âşıktır.
Gönülden ele, elden kâğıda akar gelir.
En güzel köprü odur
Geçmişten geleceğe.

Emin Keven

Şafak bitmiyor anne!

ŞAFAK BİTMİYOR ANNE

Bitmiyor zaman, tükenmiyor saatler anne.
Şafak azaldıkça, dertler çoğalıyor.
Hatıralar yeniden canlanıyor,
Karamsarlık yaşam şekli oluyor anne!

Ne zaman başımı yastığa koysam,
Geçmiş ve geleceği düşünüyorum anne,
Şu an hiç yaşanmıyor sanki anne!
Her akşam, hüznü avutuyorum.
İşyan ediyorum sessizliğe, hissizliğe...
Özgürlük yaşamakmış, gerçekten anne!
Şafak azaldıkça güneş bir başka doğuyor,
Esaret özgürlüğe meydan okuyor anne!

Emin KEVEN
22.09.2002

Emin Keven

Şefkat

Şefkat

Kimler gelmiş kimler geçmiş bu kutlu tezgâhtan
Kahve içerken bahsedelim aşk ve şevk ile Şefkat'ten
Gaziosmanpaşa şubemiz yokken konuşurduk Bahçelievler'den
İki kurum olmuş bir beden
Bir yemekle kutlayalım bunu hemen

Emin Keven

Şiddet mi!

Şiddet mi?

Ekranda reklamların değişmeyen figüranı kadın
Sokakta şiddet, diye feryad edilen,
Yazıp çizilen, konuşulan da kadın.
Kadına şiddet değil mi eşya gibi pazarlanmak
Her reklamın içine onu koymak.

Kadın eli öpülesi, başa taç yapısı
Ayaklarında cennet, gönlünde merhamet
En büyük şiddet onu eşya gibi görmek
Değil de nedir?
Kadın hakları nerede reklamlar oynarken?
Nerede feryad eden dernekler?
Nerede mangalda kül bırakmayanlar?
Bu ne yaman çelişki?
Anlamadım gitti (!)

Emin Keven

Şiir Dedikleri

Şiir Dedikleri

Ey şair, ya da her kimsen!
Çevirme sırtını şiire.
Bak neler var şiirin içinde.
Sevdadan aşka, medeniyetten kültüre,
Karıncadan toprağa.
Güzeli, güzelden ötesini ararsın şiirde.

Maziden hâle, hâlden, geleceğe...
Özden şekle, derinden derine,
Yağmurdan yaprağa bir yoldur şiir.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Şiir Okuyabilirsin, Ancaaak!

Şiir Okuyabilirsin, Ancaaak!

Bir gün sevgiyi avuç avuç tadacaksınız.
Evleneceksiniz, mutlu olacaksınız.
Boy boy çocuklarınız, bir işiniz,
Güzel bir eviniz ve bir arabanız olacak.
Ancaaaaak!
Maaşınıza zam yapılacaktı, siz de
Çoluk çocuğa güzel şeyler alacaktınız,
Ancaaaaak!

Bir gün acıyı, hüznü,
Karamsarlığı unutacaksınız dediler.
Fakaaaaat!
Bitmek tükenmek bilmeyen umutlar,
Geçmişin ve halin perişanlığı,
Hep geleceğe yüklenen sorumluluk.
Ne varsa, ne yapılacaksa hepsi gelecek olmuş.
Ancaaak, Fakaaat, lakin
Hep kullanılacak bu bağlaçlar.
Kullanılmış, kullanılıyor,
Yukarıda söylediğimiz gibi kullanılacak.

Geçmiş, hal ve gelecek
Bir noktada buluşuyor
Ancaaak, fakaaat ve lakinde.
Fakatsız günler dilerim.

Emin KEVEN
2003

Emin Keven

Şiir Ve Mekân

Şiir Ve Mekân

Her mekânda her ortamda okunmaz şiir.
Komik olur kavramlar.
Aşk basitleşir.
Ne diyor bu diye homurdanır birileri.
"Amma da yazmış be abi,
Neymişsin sen?
Yağdı yağmur....
İki satır karalamış da..."
Ve benzeri sözler uzar gider.
Şen sen ol şiiri yerinde ve zamanında oku.
Öyle olur olmadık yerde şiir okuma.
Kırılır umudun,
Kızarsın şairliğine.
Kıymet bilmez birileri güler şiirine,
Dalga geçer.
Soyut kavramları alır avucuna,
Bir güzel ezer.
Sen de ezilirsin.
Aslında ezilen kendisidir,
Aslını bilenlere.

Diyeceksin ki,
Hiç gülünmez mi şiire?
Elbette vardır gülünecek şiirler.
İçten gülüyorsan sözüm yok.
Dalga geçiyorsan,
Bir gün sen de "dalga" olursun.
Bütün çabam senin için nedense...(!)

Emin KEVEN
2005

Emin Keven

Tebessüm

Tebessüm

Elimde bıçak,
Bıçak arıyorum köşe bucak.
Sonra söylüyor annem:
Oğlum bıçak elinde.
Bakıyorum ve:" deliyim ben"deyip
Tebessüm ediyorum.
Ederken tebessümü
Oluyormuş demek ki,
Böyle şeyler diyorum.

Emin KEVEN

Emin Keven

Tebessümleri Kirlettiler Maskeyle

Tebessümleri Kirlettiler Maskeyle

Gönlümü esir alan aşk,
Yârdan ayrı hasrete gebe,
Anadolu boyunca uzanan yollar.
Benzer gül kokan aşka.
Manzaranın güzelliği gözlerde,
Gözler âşına yüzlerde.

Umut, karamsarlığı zorluyor.
Kaygılar çok uzak illerde.
İlkbahar renkli sevgiler, veda ediyor,
Hiç umulmadık zamanda,
Sonbaharın sararmış, ölüm renkli yapraklarına.

Üç damla düştü ellerine,
Biri sevdadan yana,
Kırgın tüm aşklara ikincisi,
Ölmüş dediler dün üçüncüsü.

Tabiat misali aşklar yaşanır.
Dört mevsim gibi aşklar,
Kardan beyazı, yağmurdan rahmeti,
Buluttan göz yaşını öğrendiler.

Öfke ve kin, nefretle birlikte,
Sevgiye meydan okudular.
Merhamet uykudaydı o zamanlar.

Tebessümleri kirlettiler maskeyle.
Gülerken kin kustular, sevgilere.
Ağlarken kahkaha attılar mazluma.
Güller kan kırmızısı,
Güllerin gözü yaşlı,
Sevda gülleri anlattı.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Teknoloji

Teknoloji

Hayatın hangi tuşuna bassak.
Ekran kararmış nasıl aydınlatsak.

Hazır yemekler gibi
Hayatlar sunan ekranlara aldandık.
Adına teknoloji dedik.
Teklemeden teknoloji bizi.
Bahtiyar olup balık avlasak.

Teknoloji hayata;
Hayat teknolojiye yön vermiş.
Yön verelim tuşlara.
Yön verelim güzelliklere.

Emin KEVEN

Emin Keven

Tüketim 2

Tüketim 2

Tüketimin dayanılmaz cazibesi aldı beni benden
Ne var ne yok aldıkça ben; sevindi üreten
Bir alana biri bedava yetmedi yedisi sekizi olsun dediler
Ha babam de babam tükettikçe tepemize bindiler
Çekilen krediler, satılan tarlalar
ve gelecek on yılın maaşını da aldılar

Nasıl daha fazlasını alırsız diye yalandan bizi aradılar.
Birkaç süslü cümle kurdular,
Yine kandırdılar ve yine soydular.
Üstümüzde kalmadı beş kuruş.
Uşak olduk bankalara,
Esir ettiler açık havada bizi.

İnsanlar tüketimde ararken mutluluğu
Kaybettiler o anlatılan huzuru

Dostluk, komşuluk kalmadı
Manevi değerlerimiz çoktan bitirildi.
Soydukça soğana döndük
Soğan da güzelmiş onu da bulamaz olduk.

Emin Keven

Tüketim 3

Tüketim 3

Tüketin dostlar, sabah akşam tüketin
Bir telefon idare etmez ikincisi üçüncüsü...
Tükettikçe doldurulan cepler, yok edilen değerler
İhtiyaç değilken kandırılan beyinler
Sabah akşam tüket ki sayılsın kellen.

Emin KEVEN – Mayıs 2013

Emin Keven

Tüketim ılgınlığı

Tüketim ılgınlığı

Zaman akıp gidiyor sel gibi tufan gibi
İnsanlar milattan önce de sonra da su içtiler
Bu gün de bir savaş var milattan öncekinden farksız
Bir zamanlar sadece aç kalmamak için savaşırdı insanlar
Oysa şimdi para için hep daha fazlası için savaşıyorlar

Zamana egemen olan tüketim
İnsanları avucuna alıp bir güzel ezen tüketim.
Tükettikçe, durup dinlenmeden,
İhtiyaç olsun olmasın
Sabah akşam tüketmelisin

Emin KEVEN

Emin Keven

Umutların öyküsü

UMUTLARIN ÖYKÜSÜ

Küçücük umutlarını, avuçlarında büyütüyordu.
Gelecek maziye hayran, bugün de yarına.
Traktör harmanda umutları pekiştiriyor.
Ve beklenen an, hasat zamanı
Tam bir yıl çalışılır,
Bir yıl aç kalmamak için.
Tozlu yollar, nasırlı eller.
Toprağın büyüttüğü, toprağın beslediği insanlar.

Gün olur, yağmur; sevinç olur, umut olur
Ve bir gün tüm umutları yıkar yağmur.
Çiçekler açar bu rezilliğe inat.
Kardelen nergise, lale güle hasret
Ve yarpuz kokuları sarar dört bir yanı

Emin KEVEN
18.09.2002

Emin Keven

Unutmak

Unutmak

Unuttuğın gün, kaybolmuştur umutlar.
Yedi sekiz yıl önceydi;
Gençtin, bin bir hayallerin vardı.
Baharın güzelliğini,
Karın her zerresini,
Ve yağmur damlalarını,
Güzel günler için hayal etmiştin.
Geçmiş hiç unutulmadı aslında.
Kolay mı unutmak yaşanılanları!
Yalnızlıklarını, sevgi ve acılarını.
Çocuk olup ağladığını, genç olup neşelendiğini
Nasıl unutursun!
Biliyor musun?
Hâlâ gülüyor musun mutluluktan?
Hani hiç ağlamayacaktın!
Oysa gözlerin yaşlı.
Neden, niçin?

Emin KEVEN

Emin Keven

Üç Günlük Ömür

Üç günlük Ömre bin yıllık Kazanç

Yetmiş yıl yaşadı bin yıllık hayaller kurdu.
Bin yıllık kazancı var bir parça veremiyor
Veren kim onu da bilmiyor.

Gece gündüz demeden dünyalık için koşturuyor.
Yetmiş yıldan çok fazlasına zaman harcıyor.
Neden bin yıllık kazanç için çırpınırsın
Yetmiş yıllık yalan dünya için

Emin Keven

Üç Kuruşta Otuz Günlük Hayat

Üç Kuruşta Otuz Günlük Hayat

Biz üç kuruşta,
Otuz günlük hayatlar yaşarız.
Günün birinde kral
Kalanında uşak olur yaşarız.
Et, yumurta, muz, çikolata
Reklâmlardan biliriz bunları
Yediğimiz; o da en ucuzundan
Bulgur, ekmek.

Emin KEVEN

Emin Keven

Üç Kuruşluk Aşk

Üç Kuruşluk Aşk

Bırak ...gülsünler.
Boş ver enayi desinler...
Sen inanıyorsan güzelliklere,
Sevebiliyorsan karşılıksız,
Açılabiliyorsan sonsuzluğa,
Ve gülebiliyorsan hâlâ...
Bırak, deli desinler, ne çıkar!

Ne çıkar, sevdayı bilmeyenlerden,
Ağlamasını beceremeyenlerden.
Üç kuruşa,
Aşkı kepaze edenlerden,
Söyle ne çıkar.

Emin KEVEN
2001

Emin Keven

Vardır bir hikmeti

VARDIR BİR HİKMETİ

Bir kelebek üç gün yaşıyorsa,
Konuşamıyorsa bir çocuk üç yıl,
Üç gün üç gece yağıyorsa yağmur,
Vardır bir hikmeti.

Bir yaprak önce yeşile,
Birkaç ay sonra dönüyorsa sarıya,
Ağlayabiliyorsa çocuk aç olduğu için,
Vardır bir hikmeti.

Gece gündüz, gündü geceye dönüyorsa,
Bulut yağmura, yağmur da rızka,
Ve bir tomurcuk açılıyorsa,
Vardır bir hikmeti.

İnsan topraktan ve sudan yaratılmışsa,
Yoktan var edilmişse bir elma,
Yiyince insan doyuyorsa,
Vardır bir hikmeti.

Bir şiir yazıyorsak yüreğimize,
Sevdasız ve şiirsiz yaşanmıyorsa,
Ayrılık sevdaya dönüşüyorsa,
Vardır bir hikmeti.

Olsa da bizden ehil şairler,
Biz de yazıyorsak bir şeyler,
Hesapta olmasa da kötü sözler,
Bir gün elbet bize de imrenecekler.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Velice Şiire "Mail"Le Cevap

Selam bir başka olmuş bu âlemde
Şiir de yazı da kuŐa dönmüŐ.
Mektup kâĝıdı çöp olmuş
Yârim, e-postasında nick'ini deĝiŐtirmiŐ

Selam: slm, ne haber: nbr, iyiyim: ii
Bu da ne diyen yok
Diyene de hürmet yok.
Serbest Şiir dedikse
Kaldırın koyuverin demedik.
Onun da bir yolu yordamı var.

EMİN KEVEN

Emin Keven

Yağmur

Yağmur

Günahları siliyordu gün boyu yağan yağmur,
Gökyüzünün dibi delinmişti sanki!
Yağan yağmurdu; lakin gözlerden akan yaştı.
Yağmur damlası gibi gözyaşı akıyordu yanağıma.
Toprağın yağmura olan aşkı güç kazanmıştı.
Yaprakların temizlik şarkısı söyleniyordu,
Yağmurdan sonra.

Kirlenmiş kalpler temizliği özlüyordu.
Aylar yıllar önce işlenen günahları hatırlatıyordu.
Hatıraların karamsarlığa duyduğu özlem,
Yağmur damlalarıydı sanki.
Yeşillikler damlaları ezberliyordu.
Kaç damla düşmüştü
Sevgiler kaç kez ıslanmıştı...
Yağmur çok uzaklara götürmüştü.
Cennetten düşen çocukluğuma
Uzakların şiiri yazılmıştı zihinlere
Her yağmur bir gurbet şiiriydi o yüzden.

Aşkların maskesi yağmur damlacıklarında erirdi çoğu zaman.
Duygular sislerin ardına gizlenmişti.
Yağmur, geleceği sevgiyle daha bugünden yıkamıştı.
Toprak çamura dönüştüğü anı seyretmişti.
Islak elbiseli çocuk burda ağlamıştı.
Yağmurdan korkanlar,
Sevdiği için yağmurda yürüyenler.

Kelimelerin sustuğu an, duygulara yağardı yağmur
Şiir roman, aşk, hikâye...
Her şey vardı bu seste.
Tozlu yolların tozlu türküsü ıslaktı şimdi
Islak elbiseli çocuk burda ağlamıştı.
Yağmur ansızın yağardı duygulara
Tabiat yağmurda arardı pak sevgiyi.
Koşuşturan insanlar şemsiyesiz gülüyorlardı.
Gülüyorlardı; çünkü yağmur sevgi demektir,
Para, pul, elbise, yarın, yemek, su demektir.
Kısacası yağmurun adı, âtinin saadeti idi.
Yağmur, yağmur, yağmur hâlâ yağıyordu.
İnsanlar da yağmurdan kaçıyorlardı.
Kaçıyorlardı.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Yağmurdan Yaprğa Bir Yoldur Şiir

Yağmurdan Yaprğa Bir Yoldur Şiir

Çevirme sırtını Őaire.
Bak neler var Şiirde.
Sevdadan aşka, medeniyetten kültüre.
Güzeli yakalama çabası ve ötesi.
Maziden hâle, halden geleceğe.
Özden Şekle, derinden derine.
Yağmurdan yaprğa bir yoldur Şiir.

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Yalan

Yalan

Dün dedin, yalandı.
Bu gündü dediklerin.
Hayalleri avuçlarında erittin.
Bin bir yalan söyledin.
Bir yaprak düştü dalından,
Ve bir kar tanesi,
Eridi hemen güneşten.
Elbet yalan değil bu anlatılanlar.

Sevda için korku için söylendi yalanlar.
Hepsi bir hayal, bir gelecek içindi.
Yıkıldı dünyalar, kayboldu gelecekler.
Keşke yalan olmasaydı, olmazdı bunlar.

Emin KEVEN
1998

Emin Keven

Yalnız

Yalnız

Yalnızlık, korku olur yüreklerde
İnsan yalnızken anlar eğriyi, doğruyu
Gündüz değil de yalnızken,
Yalnızken hesaba çeker kendini.

Yalnızlık, dertleşmektir
Hiç olmadığı kadar kendinle.

Yalnızlık, hayallere sevgi besler.

Emin KEVEN

Emin Keven

Yaprak ve insan

YAPRAK VE İNSAN

Bir yaprak düştü dalından,
Ve bir ömür yaşandı dillere destan.
Rüzgâra esir oldu sarı yaprak,
Mezar taşı kayboldu bir gün.
Yaprak çürüdü toprak oldu.
Yağmur toprağa can verdi.
Toprak hem insan hem yapraktı.
Yaprak yemyeşildi ilk günler,
Sevgiyle şarkı söylüyordu,
Rüzgar eşlik ediyordu yaprağa,
Yaprak bir umudun iziydi,
Oysa yaşamış bir insan gibiydi.

Yaprak ve insan aynı gün doğmuştu.
Ve aynı gün toprak oldular.

Emin KEVEN
1997

Emin Keven

Yol Olur Varlık

Yol Olur Varlığa

Yalnızlık anlam kazanır.
Yokluk, yol olur varlığa.
Dost eli oluverir kimsesiz zamanlarda

Mahkûm olanlar kitapsız saatlere
Issızlığı ve yokluğu avuturlar gönüllerinde
Aç kalır zihinler sensiz
Bedenler lidersiz.

Emin Keven

Yol ve Yolcu

Yol ve Yolcu
Yol ne kadar sürecektir
Hangi yoldan bahsediyorsun sen.
Ömür yolculuğu mu?
İşe gidip geldiğin yol mu?

Biri oyalanmak öylece bir an
Bir ağaç gölgesinde

Biri yaşamın gayesi, kul olmak Allah'a
Bilmek emir ve nehiylerini ve uygulamak

Sırat yolculuğuna hazırlanmak
Lafı güzafla olmaz, çalışmak çabalamak

Cennet'e giden bir yolda yolcu olmak
Asıl mesele yolun sonunda orada olmaktır.

Yolcular çok, mesafe kısa
Mezarda bitecek işler için yorma kendini
Bitmeyen hazine için koşmalı insan

Emin Keven

Zaman

Zaman

Dün gece zamandan bahsettik gizlice.
Zaman, denize dökülen su,
Ölüme koşan bir yiğit.
Bazen dal olur ağaçta.
Kuş olur bazen de kafeste.
Hiç durmadan konuştuk üç gün üç gece.

Zaman hiç tükenmedi.
Ve hiç bilinmedi zamanın kıymeti.
Belki bir gün tükenir zaman (!)
Konuşalım hiç durmadan.

Zaman, duymadan...
Zamana yenilmeden...
Gizlice...

Emin KEVEN
2002

Emin Keven

Zaman Seni de Yenecek

Zaman Seni de Yenecek

Milattan önce yaşamış biri.
O da gülmüş bizim gibi.
Zaman miladı kovalarken,
O seyretmiş gülerek.

Milattan önceydi.
O zaman da yağmur yağarmış,
Çocuklar su içermiş büyükler gibi.
Telefon yoktu televizyon gibi

Milattan öncekiler de,
Bizim gibi nefes almışlar.
Zaman milat oldu,
Zaman su misali, akıp gitti.
Büyüyen de değişen de zamandı galiba.
Zaman bizi de büyüttü.

Her şey zamana mağlup oldu.
Zorlandı zihinler, anlaşılmadı bir türlü zaman.
Zaman bir elçiydi.
Elçiye de zeval olmazmış.
Zaman milattan önce de sonra da zamandı.
Zaman her şey,
Her şey zamandı.

Zaman almış avucuna bizi.
Dünya, zamana yenik düşecek.
Yine zaman galip gelecek.
Zaman hepimizi yenecek.
Zaman seni de yenecek.
Yine,
Zaman,
Galip,
Gelecek.

Emin KEVEN
2008 Aralık

Emin Keven

Zaman ve dünya

ZAMAN VE DÜNYA

Avuçlarında ne hayatlar eridi,
Ne yiğitler kahroldu.
Milyonlar da mağlup oldu zamana,
Oturmuş zaman, dünyanın tahtına;
Kimine güler, ağlar kimine de...
01.09.2002
Emin KEVEN

Emin Keven

Zikrullah

Zikrullah

Huzur dolar gönüller sonra bahar olur
Zikrullahın sarsıntısıyla günahlar dökülür.

Allahtan gelene bila kaydu şart inanmaktır
Zikrullah ile insanoğlu ancak kurtulacaktır

Emin Keven